

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

8 oktober 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	1
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	3
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	12
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	13
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	15
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	15
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.....	18
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	32
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.....	36

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	Blz.
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, Onder- nemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	37

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	38
----------------	----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ
EN PLATTELANDSBELEID

**Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bekendmaking regeerakkoord – Decor

Bij de bekendmaking van het regeerakkoord op 20 juli in De Schelp van het Vlaams Parlement werd gebruikgemaakt van een decor dat met het oog op die gelegenheid werd gemaakt.

Graag vernam ik wie daartoe de opdracht heeft gegeven en welke kosten daaraan verbonden waren.

Tevens viel het op dat een politieke partij achteraf heeft gebruikgemaakt van dit decor ten behoeve van een partijcongres.

Kan de minister-president preciseren wie daartoe de toelating heeft gegeven en of er een vergoeding werd gevraagd ?

Antwoord

Bij de bekendmaking van het regeerakkoord op 20 juli jl. in De Schelp van het Vlaams Parlement werd, op vraag van mijn secretariaat als formateur, voor deze gelegenheid een specifieke decoropbouw geïnstalleerd. De kostprijs voor dit decor, inclusief het kaftontwerp voor de brochure, bedraagt 8.299, 20 € en wordt gefinancierd vanuit het algemeen, extern communicatiebudget van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (begrotingspro-

gramma 11.2 "Communicatie en Ontvangst"). Het gebruik van De Schelp als vergaderzaal wordt gecoördineerd door het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement onder de voorwaarden die terzake gelden voor alle aanvragers. Zij staan tevens in voor een basisdienstverlening op het vlak van logistieke ondersteuning. In het bijzonder is de opbouw en de afbraak van het bovenvermelde specifieke decor gebeurd door de leverancier in overleg met de logistieke diensten van het Vlaams Parlement.

**Vraag nr. 2
van 11 augustus 2004
van de heer JAN PENRIS**

Regeerakkoord – Financiële engagementen

Op 23 juli 2004 verklaarde de minister-president naar aanleiding van het debat over het Regeerakkoord 2004-2009 het volgende :

"Over de financiële engagementen zou nog wat vaagheid bestaan. Gedurende de informatie- en formatiegesprekken gingen we gedetailleerd na of de rekening wel klopt. Het geheel aan voorgestelde maatregelen is, in het licht van 2009, wel degelijk betaalbaar. Het feit dat de formatieopdracht in Vlaanderen zo lang heeft geduurd, heeft trouwens veel te maken met het feit dat we de financiële toestand meticuleus onder de loop namen." (Beknopt Verslag Vlaams Parlement, zitting 2004, nr. 5, 23 juli 2004).

Tot op heden kreeg het parlement echter nog geen inzage in de gedetailleerde en meticuleus onder de loop genomen cijfers.

Buiten een ruwe cijferschets, omstreeks die tijd gepubliceerd in "De Tijd", beschikken de parlementsleden over geen enkele exacte informatie terzake.

Kan de minister-president de exacte cijferparameters waarnaar hij op 23 juli in plenaire vergadering verwees, bij wijze van antwoord alsnog volledig bezorgen ?

Antwoord

De informatie- en formatiegesprekken hebben - zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt -

ruimschoots tijd besteed aan de financiële toestand van de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij werd een beroep gedaan op een aantal gespecialiseerde instanties, met name de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim), de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), het Rekenhof en de Hoge Raad van Financiën.

De analyses van deze instanties zijn bij het Vlaams Parlement bekend. Op 13 september 2004 werd over de financiële toestand van Vlaanderen in een commissie ad hoc van het Vlaams Parlement een hoorzitting gehouden met vertegenwoordigers van voornoemde instanties.

De beleidsprioriteiten van de Vlaamse Regering passen binnen door voornoemde instanties opgesteld financieel kader. De becijferde beleidsprioriteiten zullen - in het kader van de komende begrotingsbesprekingen - op gedetailleerde wijze aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Vraag nr. 3
van 19 augustus 2004
van de heer STEFAAN SINTOBIN

Ophaling en verwerking dierlijk afval – Tegemoetkoming

Zie:
 Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur
 Vraag nr. 4
 van 19 augustus 2004
 van de heer Stefaan Sintobin
 Blz. 20

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Vraag nr. 6
van 10 september 2004
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsopdrachten – GIM NV

Uit het antwoord op schriftelijke vraag nr. 19 van 7 november 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 12 maart 2004, blz. 1814) blijkt dat er heel wat overheidsopdrachten gegund worden aan GIM NV (Geographic Information Management NV), zowel rechtstreeks als onrechtstreeks (onderaanneming).

Daar GIM NV een moeder vennootschap heeft op de Bahama's (een offshore belastingparadijs) en een omvangrijk bedrag opdrachten onderhands heeft gekregen, heeft Europees commissaris Pedro Solbes bevestigd dat de antifraudecel OLAF van de Europese Commissie een onderzoek hiernaar heeft geopend.

Ondanks dit gegeven achtte de vorige minister-president van de Vlaamse Regering het niet opportuun om te informeren naar de identiteit van bestuurders, componenten, aandeelhouders of dochters van de mededingende firma's, omdat de overheidsopdrachtenreglementering dit niet verplicht.

Graag had ik enkele vragen gesteld over de houding hierover van de huidige minister-president.

1. Werden sinds 2004 nieuwe overheidsopdrachten toegekend aan GIM NV ? Zo ja, welke en om welke bedragen gaat het ?
2. Lijkt het de minister-president niet aangewezen om de gunning van toekomstige opdrachten aan GIM NV op te schorten tot het onderzoek van de antifraudecel OLAF is afgerond ?
3. Indien de minister-president van oordeel is dat het gunnen van opdrachten aan GIM NV, hangende het OLAF-onderzoek, geen probleem is, lijkt het hem dan niet opportuun om, voorafgaandelijk aan de gunning, aan GIM NV opheldering te vragen betreffende de identiteit van de aandeelhouders van haar moeder vennootschap op de Bahama's en betreffende de redenen van de vestigingen van deze moeder vennootschap op de Bahama's ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Geweld tegen leerkrachten – Omvang en schade-vergoeding

1. Naar verluidt bestaat er geen systematisch overzicht m.b.t. daden van agressie tegen het onderwijspersoneel. Weliswaar zouden de cijfers inzake het aantal arbeidsongevallen met fysiek letsel "waarvoor een derde verantwoordelijk is", aanwijzingen terzake geven.

Nochtans lijkt het mij in het licht van de berichten over dergelijke daden raadzaam dat een statistiek zou worden bijgehouden, teneinde eventueel de nodige maatregelen te kunnen treffen.

Gaat de vice-minister-president ervan uit dat het een reëel probleem betreft dat aandacht verdient ?

Zo ja, is het niet nuttig om de juiste gegevens in kaart te brengen ?

2. Naar verluidt stelt de Vlaamse Gemeenschap zich bij arbeidsongeschiktheid ten gevolge van dergelijke praktijken altijd burgerlijke partij, opdat de dader de schade zou vergoeden.

Beschikt de vice-minister-president over een overzicht van de vergoedingen die in dit verband de jongste jaren werden toegekend ?

Antwoord

1. Daden van agressie tegen onderwijspersoneel zijn een probleem dat moet gevolgd worden. Dit is echter een probleem (bescherming van de werknemer tegen geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk) dat valt onder de wet welzijn en preventie op het werk. Het is dus in eerste instantie de bevoegdheid van de werkgever en de preventieadviseurs om de nodige maatregelen te nemen.

Het bijhouden van gegevens en informatie daarentrent is een federale bevoegdheid. Bij het opstellen van het globaal preventieplan moet de werkgever rekening houden met feiten van geweld op het werk (art. 14 van titel 1, hoofdstuk III van de codex over het welzijn op het werk). In het jaarverslag van de diensten voor preventie en bescherming op het werk moeten de incidenten en de genomen maatregelen vermeld worden. Het is dus niet mijn bevoegdheid om over dergelijke zaken statistieken bij te houden.

Het is ook niet mijn bedoeling om de planlast van de onderwijsinstellingen te vergroten door ze te verplichten dergelijke zaken te melden aan de administratie. Een aantal van deze zaken met bijvoorbeeld enkel kledij schade worden trouwens door de onderwijsinstellingen zelf geregeld zonder dat mijn administratie moet tussenbeide komen.

2. Als het gaat om een daad van agressie die ook een arbeidsongeval is waarvoor een derde verantwoordelijk is, wordt de schade (wedde tijdens de periode van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van het arbeidsongeval) teruggevorderd van de aansprakelijke derde. In eerste instantie wordt getracht de zaak in der minne te regelen, als dat niet lukt, wordt de zaak voor de rechtbank gebracht.

Terugbetalingen**Arbeidsongevallen 2001**

- bedrag: 2.110,03 euro
- in 8 zaken zijn de onderhandelingen nog aan de gang; 1 zaak met afbetaling in schijven
- 2 zaken nog hangende voor de rechtbank

Arbeidsongevallen 2002

- bedrag: 14.076,88 euro
- in 6 zaken zijn de onderhandelingen nog aan de gang; 1 zaak met afbetaling in schijven
- 1 zaak nog hangende voor de rechtbank

Arbeidsongevallen 2003

- bedrag: 5.243,78 euro
- in 4 zaken zijn de onderhandelingen nog aan de gang

Vraag nr. 2
van 4 augustus 2004
van de heer ROBERT VOORHAMME

Leerlingen BuSO – Gratis abonnement De Lijn

Aan leerlingen van het buitengewoon secundair onderwijs (BuSO) wordt door het Ministerie van Onderwijs gratis een abonnement van De Lijn toegekend, mits zij aan een aantal voorwaarden voldoen. Dat is een uitstekende en sociaal volkomen verantwoorde maatregel.

Een van de criteria om in aanmerking te komen voor dit gratis abonnement is dat de leerling naar de dichtstbijzijnde school moet gaan. Dit nu is een voorwaarde waarvan de zin geheel verloren is gegaan, nu het trajectabonnement volledig is vervangen door de "Buzzy Pazz", die geldt voor het hele vervoernet van De Lijn. Elk abonnement kost nu dus evenveel, ongeacht de afgelegde afstand. Met andere woorden : deze voorwaarde schrappen, kost het Ministerie van Onderwijs geen euro méér. Toch wordt deze voorwaarde tot op heden zeer strikt toegepast. Soms wordt een abonnementsaanvraag geweigerd omdat er een andere school is die amper enkele honderden meters dichtbij is.

De genoemde voorwaarde dateert allicht nog uit de periode toen de afstand nog wel een invloed had op de prijs van het abonnement. Het handhaven van deze nutteloze voorwaarde zou niet zo erg zijn als zij ook niet een aantal kwalijke gevolgen had voor sommige leerlingen. Vaak zijn er goede redenen – zeker voor leerlingen in het BuSO, die meestal meer behoefte hebben aan structuur en een stabiele omgeving – om niet voor de dichtstbijzijnde school te kiezen :

- de leerling zit eerst in een opleidingsvorm waarvoor school A de dichtstbijzijnde is ; om pedagogische redenen stapt hij over naar een andere opleidingsvorm die in school A gegeven wordt, maar ook in school B, die iets dichtbij is ; als de leerling zich goed voelde op school A, is een verandering van school alleen maar een node-loze complicatie, die mogelijk nieuwe problemen oproept ;
- de kortste afstand staat niet altijd gelijk met het snelste, gemakkelijkste en veiligste traject (noodzaak van overstappen ; oversteken van

drukke straten ; vermijden van "verlokkingen" of bedreigingen onderweg ...) ;

- de leerling verhuist (hetzij samen met de ouders, hetzij door plaatsing in een home), maar binnen het bereik van de school ; een gelijktijdige verandering van school zou alleen maar de mogelijke onlustgevoelens van de jongere ten gevolge van de veranderde situatie vergroten ;
 - op het traject naar de school kan een ouder (bv. op weg naar het eigen werk) de leerling begeleiden, terwijl dit met een iets dichterbijgelegen school veel moeilijker is ;
 - de leerling heeft problemen met een of meer andere jongeren (bv. gepest worden) ; het is dan niet aangewezen deze op dezelfde school onder te brengen ;
 - de aanpak op een bepaalde school is mogelijk meer geschikt voor een leerling met een bepaalde problematiek.
1. Gaat de vice-minister-president ervan uit dat het geen zin heeft voor de vergoeding van een abonnement van De Lijn de voorwaarde te stellen dat de leerling naar de dichtstbijzijnde school moet gaan, zeker nu dit voor het ministerie geen enkele financiële repercussie heeft ?
 2. Bestaan er plannen om deze voorwaarde dan ook te schrappen uit de betrokken reglementering ?

Zo ja, worden hiertoe met bekwame spoed de nodige stappen gezet, zodat de nieuwe regeling – zonder de gewraakte voorwaarde – reeds het komende schooljaar van toepassing wordt ?

Antwoord

- Op basis van artikel 20 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon onderwijs en geïntegreerd onderwijs, neemt de Vlaamse overheid de reiskosten van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs te haren laste en dit gedurende de hele tijd dat de leerlingen buitengewoon onderwijs volgen.
- Leerlingen komen in aanmerking voor gratis leerlingenvervoer (collectief vervoer) óf een gratis abonnement van het openbaar vervoer

(buitengewoon secundair onderwijs, opleidingsvorm 3) op basis van dezelfde voorwaarden.

Om gratis leerlingenvervoer (collectief vervoer-schoolbus of openbaar vervoer) te kunnen genieten, moet een leerling naar de dichtstbijzijnde school (of vestigingsplaats) gaan binnen een groepering naar keuze waar de opleiding die het kind volgt, wordt gegeven. Onder groepering dient te worden verstaan : een indeling van scholen en vestigingsplaatsen in het buitengewoon basisonderwijs en het buitengewoon secundair onderwijs, naargelang ze behoren tot het gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs, het gesubsidieerd vrij onderwijs naargelang van de onderscheiden godsdiensten, of het gesubsidieerd vrij niet-confessioneel onderwijs.

Afwijkingen op deze regel zijn mogelijk op basis van artikel 4 van het KB van 7 februari 1974.

De procedure om een afwijking op de dichtstbijzijnde school te verkrijgen, gaat als volgt:

1. een gemotiveerde aanvraag van de school die de leerling wenst op te nemen;
2. een verklaring van de dichtstbijzijnde school met een gemotiveerde reden waarom zij die leerling niet kan opnemen.

Een volledige aanvraag wordt normaliter snel en zonder problemen goedgekeurd en geldt voor het lopende schooljaar.

- Afwijkingen worden eveneens verleend in volgende gevallen.

Leerlingen geplaatst via de jeugdrechtbank hebben recht op kosteloos vervoer.

De leerlingen die regelmatig ingeschreven zijn in een school voor buitengewoon onderwijs mogen er de studies beëindigen binnen het niveau waar ze zijn ingeschreven (kleuter-, lager-, secundair onderwijs):

indien door het financieren of subsidiëren van een nieuwe school, opleiding of type de criteria van meest dichtbij gelegen school niet meer zouden beantwoorden aan de realiteit;

indien in een school binnen een opleidingsvorm een bepaalde opleiding verhuist naar een andere vestigingsplaats;

indien in een school een type verhuist naar een andere vestigingsplaats.

Rechthebbende leerlingen die ten gevolge van een verhuis niet meer de dichtstbijzijnde school bezoeken, kunnen een afwijking krijgen voor het lopende schooljaar.

Met de invoering van de Buzzy Pazz worden eenvormige tarieven gehanteerd binnen het openbaar vervoer van De Lijn: een vast jaarlijks bedrag van 150 euro, ongeacht de afstand. Het criterium "rechthebbende voor de dichtstbijzijnde school" blijft evenwel behouden. Hierdoor wordt de concurrentie tussen de scholen afgeremd, ook - en vooral - tussen scholen van hetzelfde net.

In alle scholen van Vlaanderen wordt deze regel toegepast. Elke schooldirectie is hiervan op de hoogte. Ik mag veronderstellen dat schooldirecties de reglementering leerlingenvervoer correct melden aan de ouders bij de inschrijving van hun kind. Zo zijn de ouders goed geïnformeerd van bij de start en worden problemen vermeden.

Deze regeling zal zeker geëvalueerd en eventueel worden bijgestuurd bij het uitwerken van een nieuw decreet leerlingenvervoer.

Vraag nr. 3

van 11 augustus 2004

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalgebruik medische wachtdiensten

Er werd mij gesignaleerd dat zowel in de Vlaams-Brabantse gemeente Alsemberg als in de faciliteiten-gemeente Sint-Genesius-Rode er tijdens het week-einde en op feestdagen een medische wachtdienst wordt georganiseerd met een enig oproepnummer. Langs dit nummer worden de patiënten doorgescha-keld naar één van de dertien huisartsen die de wachtdienst voor de beide gemeenten verzekeren.

Blijkbaar weigert een aantal van de betrokken huisartsen Nederlands te spreken.

Kan de minister preciseren of dergelijke wacht diensten al dan niet onder de taalwetgeving vallen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 3) en Vervotte (nr. 6).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Vraag nr. 4
van 25 augustus 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Internaten – Leerlingencijfers – Studietoelagen

Volgens het rapport van Deloitte & Touche over de objectievebare verschillen is de sociale herkomst van de internen de laatste decennia gewijzigd. Het aandeel van de lagere sociale klassen is significant gedaald. Tussen 1990 en 2000 is het aantal internen met een studietoelage in het vrij gesubsidieerd onderwijs (VGO) zelfs gedaald van 21 % naar 10 %. Naast sociaal-culturele tendensen wordt de (gepercipieerde) hoge kostprijs als oorzaak beschouwd. Daarnaast is er een tendens waarneembaar waarbij steeds minder ouders uit sociaal zwakkere milieus hun kinderen op internaat sturen.

We zien anderzijds wel dat het internaatleven in Vlaanderen over zijn dieptepunt heen is en opnieuw meer leerlingen aantrekt.

1. Klopt deze trend ?

Is het ook de laatste drie jaar zo dat het aantal internen met een studiebeurs verder daalt ?

Kan de minister de evolutie van de laatste tien jaar geven (opgesplitst BaO/SO) ?

Wat zijn hiervan de oorzaken ?

2. Op 25 oktober 2000 diende ik een voorstel van resolutie in betreffende de bijsturing van het studietoelagesysteem voor interne leerlingen van het secundair onderwijs en de invoering

van een studietoelagesysteem voor interne leerlingen van het basisonderwijs. Dit voorstel werd niet in aanmerking genomen maar werd samengesmolten met het voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Jos De Meyer betreffende de studietoelagen in het secundair onderwijs en het basisonderwijs. Dit voorstel werd op 7 februari 2001 plenair goedgekeurd.

In het vragende gedeelte lezen we onder 1° c) : "Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering de toelagen voor rechthebbende interne leerlingen en kamerleerlingen te verhogen, waarbij zeker in overweging moet worden genomen de studietoelagen voor de beursgerechtigde interne leerlingen in het SO, in vergelijking met de huidige bedragen, te verdubbelen, met uitzondering van de studietoelagen voor de vierde graad SO en de studietoelagen voor de leerlingen met een GAV-statuuut (gehuwden/alleenstaanden/volle wezen), die met de helft worden vermeerderd." (Stuk 425 (2000-2001) – Nr. 5).

Voorzover ik weet, is voormalig Onderwijsminister Vanderpoorten hier echter nooit op ingegaan.

Bij deze herhaal ik graag deze vraag. Wat is de beleidsvisie van de minister terzake ?

3. Klopt ook de andere trend, met name dat de internaten opnieuw aantrekkelijk zijn ?

Antwoord

1. Hierna volgt een overzicht van de evolutie van het aantal internen tijdens het voorbije decennium, opgesplitst enerzijds naar onderwijsniveau (basis-, respectievelijk secundair onderwijs) en anderzijds naar onderwijsnet (gemeenschaps-, respectievelijk gesubsidieerd (officieel + vrij) onderwijs). Referentiedatum is telkens 1 februari van het betrokken schooljaar, behoudens voor het schooljaar 2004-2005 waar het een voorlopige spoedtelling betreft op 6 september 2004.

Wat het gesubsidieerd secundair onderwijs betreft, wordt daarenboven vanaf het schooljaar

van invoering het aantal internen (als onderdeel van het totaalaantal internen) opgegeven die voor het internaat een verhoogde werkings-toelage genereren vermits ze zelf een studietoelage genieten.

Schooljaar	BaOnd GemOnd	BaOnd GesOnd	SoOnd GemOnd	SoOnd GesOnd	SoOnd GesOnd Intern, met st.toel.
1993-1994	500	1014	2273	10696	
1994-1995	511	932	2195	10181	
1995-1996	529	872	1948	9548	
1996-1997	468	831	2022	9006	
1997-1998	452	771	1889	8137	
1998-1999	406	840	1798	7849	947
1999-2000	395	847	1725	7352	1011
2000-2001	402	824	1678	7095	756
2001-2002	559	860	1628	7031	1029
2002-2003	593	926	1567	7177	1054
2003-2004	559	904	1559	7182	nog onbekend
2004-2005	507	816	1630	7404	nog onbekend

2. Bovenstaand cijfermateriaal is m.i. niet van die aard dat nu al conclusies kunnen worden getrokken die een vaste trend inzake de ontwikkeling van de interne schoolpopulatie in Vlaanderen aantonen. Pas de volgende schooljaren zal moeten blijken of er sprake is van een structureel toenemende aantrekkingskracht van internaten.

Indien dit effectief het geval zou zijn, dan liggen daar allicht verschillende factoren aan de grondslag van: het buitenshuis werken van beide ouders, eenoudergezinnen, internaatsdiscipline, gegarandeerde opvang en begeleiding, verhoogd woon- en leefcomfort, verbeterd imago, ... zijn slechts enkele mogelijke oorzaken, al dient onmiddellijk te worden gesteld dat terzake nooit door het Onderwijsdepartement wetenschappelijk onderzoek werd verricht of uitbesteed.

Dat er steeds minder kinderen uit sociaal zwakkere milieus intern zijn, is vooralsnog evenmin bewezen. In eerste instantie behoeft het begrip "sociaal zwakker milieu" duidelijk te worden gedefinieerd vooraleer statistisch materiaal der-

gelijke bewering zou kunnen staven. Een studietoelage genieten, hetgeen een parameter is bij de betoelaging van internaten, is gerelateerd aan het gezinsinkomen en als dusdanig zeker niet in alle gevallen een betrouwbare indicatie van sociale achtergrond. Overigens worden precies voor heel wat leerlingen die op een studiebeurs aanspraak zouden kunnen maken, geen stappen in die richting gezet uit onwetendheid of onkunde die meestal verband houdt met een sociaal achtergestelde positie.

3. Met betrekking tot de vraag naar de beleidsvisie inzake studietoelagen kan het volgende worden gesteld. Ingevolge de implementatie van de resolutie van Bologna werd het hoger onderwijs grondig hervormd. De wijzigingen in de wetgeving, met name het structuurdecreet en het flexibiliseringsdecreet, hadden een directe impact op de wetgeving inzake studietoelagen voor het hoger onderwijs. Tijdens de vorige legislatuur is wat studietoelagen betreft, dan ook prioritair aandacht besteed aan het aanpassen van de wetgeving voor de studietoelagen voor het hoger onderwijs.

Aangezien in de resolutie van 7 februari 2001 onder meer werd gevraagd dat de verschillen in wetgeving tussen hoger en secundair onderwijs zouden weggewerkt worden, diende er eerst duidelijkheid te zijn over de gewijzigde wetgeving in het hoger onderwijs vooraleer deze van het secundair onderwijs kon worden bekeken. Het decreet inzake studiefinanciering voor het hoger onderwijs is ondertussen goedgekeurd.

De administratie heeft reeds een stand van zaken opgemaakt van de verschillen in de wetgeving van het secundair en het hoger onderwijs. Er werden tevens een aantal voorstellen geformuleerd inzake aanpak en eventuele wijzigingen die kunnen doorgevoerd worden. Ik dien deze voorstellen nog te bekijken. Het is op dit ogenblik voor mij nog niet mogelijk terzake een standpunt in te nemen.

Vraag nr. 5
van 25 augustus 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Spijbelgedrag – Evolutie – Maatregelen

In Nederland ontstond enige tijd geleden ophef over de sterke stijging van het aantal leerplichtige leerlingen dat niet op school is ingeschreven. In vijf jaar tijd steeg hun aantal met 38,6 %, bovendien komen ze steeds minder vaak alsnog op school terecht. Dit zogeheten "absoluut verzuim" komt vooral voor in de grootsteden en deze groep bestaat voornamelijk uit 16- en 17-jarigen uit het beroepsonderwijs. Bij allochtone leerlingen komt absoluut verzuim ook vaker voor dan bij autochtone leerlingen.

Daarnaast is het zo dat de spijbelproblematiek hoog op de Nederlandse politieke onderwijsagenda staat. Zo dagvaardt het OM (openbaar ministerie) sinds 1999 ouders van leerlingen die niet naar school gaan. Scholen zijn verplicht ongeoorloofd verzuim bij de gemeente te melden en leerlingen die voortijdig het onderwijs verlaten, worden geregistreerd in zogeheten regionale meldcentra.

1. Zien we een gelijkaardige negatieve trend ook in Vlaanderen ? Kan de minister dit cijfermatig aantonen ?

2. Komt het "profiel" van de Vlaamse absolute spijbelaar overeen met dat van de Nederlandse ?
3. Welke stappen werden reeds gezet om het spijbelen tegen te gaan ? Hebben ze succes ?
4. Welke stappen plant de minister nog om dit hardnekkige maatschappelijke probleem aan te pakken ?

Antwoord

Vooraleer puntsgewijze op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger ingegaan wordt, moet vooraf toch gewaarschuwd worden voor vergelijkingen.

Het is niet eenvoudig noch evident de spijbelproblematiek en de aanpak ervan in verschillende landen te vergelijken en daar conclusies uit te trekken. De onderwijssystemen in Nederland en Vlaanderen zijn niet identiek, de procedure om de leerplicht te controleren, is verschillend en de verantwoordelijkheid voor het opvolgen van de leerplicht ligt op andere niveaus, enzovoort.

1. De procedure op de controle van de inschrijvingen in het leerplichtonderwijs gebeurt in 6 fasen.

De gefinancierde of gesubsidieerde scholen sturen een elektronisch bestand op met de gegevens van de op 1 oktober ingeschreven leerlingen.

Het departement vergelijkt het globale leerlingenbestand met het Rijksregister. De controle spitst zich, voor het basisonderwijs, toe op de 10- tot 12- jarigen. Voor het secundair onderwijs worden de 14- en 15- jarigen verder opgevolgd, aangezien gebleken is dat zij de grootste risicogroep vormen.

Omdat Vlaamse scholen ook Franstalige kinderen inschrijven en Franstalige scholen ook Vlaamse kinderen inschrijven, gebeurt er in de loop van de maand december tussen beide departementen een uitwisseling van gegevens. De kinderen kunnen ook ingeschreven zijn in "andere instellingen", dit zijn de erkende scholen, de Europese scholen, de internationale scholen, de private scholen, en dies meer. Ook deze in-

stellingen wisselen, op vrijwillige basis, gegevens uit met het departement Onderwijs. Aan gezien er een leerplicht is maar geen schoolplicht kunnen de kinderen ook huisonderwijs volgen.

Alvorens ouders aan te schrijven met de mededeling dat hun leerplichtige volgens de gegevens van mijn administratie niet voldoet aan de leerplicht, worden de gemeenten gebruikt als filter. Het departement Onderwijs bezorgt voor nieuwjaar aan alle gemeenten een lijst van de leerplichtigen waarvan het vermoeden bestaat dat ze nergens ingeschreven zijn. Mijn administratie vraagt de gemeenten om, indien mogelijk, inlichtingen te verschaffen. Via de gemeenten komt het departement Onderwijs in kennis met kinderen die naar het buitenland vertrokken zijn, zwaar gehandicapt zijn, overleden zijn, in Franstalige scholen zijn ingeschreven, enzovoort.

Na verwerking van de antwoorden van de gemeentebesturen worden voor de overblijvende kinderen de ouders aangeschreven.

Aan de hand van de antwoorden die verschaft worden, zijn er drie mogelijkheden:

- ofwel blijkt uit het antwoord en de bijgevoegde documenten dat het kind voldoet aan de leerplicht;
- ofwel worden de dossiers direct doorgestuurd naar het parket van de procureur des konings. Dit is het geval als het gaat om duidelijke ontduiking van de leerplicht;
- ofwel krijgt mijn administratie geen antwoord of zeer weinig informatie. Deze dossiers worden meegenomen naar de leerplichtcontrole van het volgende schooljaar. Deze leerlingen zijn dan prioritair bij de controle van het volgende schooljaar. Indien er ook het tweede schooljaar niet sluitend aangetoond wordt dat de leerling voldoet aan de leerplicht worden ook deze dossiers naar de procureurs gestuurd.

Na de eerste uitzuivering, dus voordat de gemeenten werden aangeschreven, waren er in 2002-2003 in het secundair onderwijs 914 leerlingen die nergens teruggevonden werden, en in

2003-2004 waren dat er 768. Bij de 914 leerlingen in 2002-2003 waren er 168 die voor een tweede maal nergens ingeschreven waren, in 2003-2004 waren er 103 die voor de tweede maal nergens ingeschreven waren. Van deze 168 leerlingen in 2002-2003 waren er 65 waarvoor geen bevredigend antwoord kon worden gevonden op de vraag of ze voldeden aan de leerplicht. Deze dossiers werden aan de procureur bezorgd. In 2003-2004 kon voor 22 jongeren geen uitsluitsel gegeven worden aangaande het vervullen van de wet op de leerplicht. Ook deze dossiers werden daarom doorgestuurd naar de procureur.

In het basisonderwijs werden in het schooljaar 2002-2003 na deze eerste uitzuivering, 986 leerlingen nergens teruggevonden. In het schooljaar 2003-2004 waren dit er 778. In het schooljaar 2002-2003 kreeg mijn administratie in 53 gevallen geen bevredigend antwoord op de vraag of de kinderen voldeden aan de leerplicht. Van deze 53 waren er 12 die voor het tweede jaar op rij nergens terug te vinden waren. Deze laatste dossiers werden overgezonden aan de procureur. De andere leerlingen werden als prioritair opgenomen bij de leerplichtcontrole van het daaropvolgende schooljaar. In het schooljaar 2003-2004 werden na de leerplichtcontrole 58 kinderen niet teruggevonden. Hiervan waren er 10 die voor het tweede jaar op rij nergens terug te vinden waren. Ook deze laatste dossiers werden overgezonden aan de procureur.

De cijfers van leerlingen die nergens teruggevonden worden, moeten wel enigszins genuanceerd worden. Niet-gesubsidieerde scholen zijn niet verplicht om mee te werken aan de leerplichtcontrole en sturen hun leerlingengegevens door op vrijwillige basis. Een aantal van hen doet dit echter niet, het kan dus zijn dat een aantal van de niet teruggevonden leerlingen op deze scholen les volgt. Daarnaast is het ook mogelijk dat een aantal leerlingen verhuisd zijn naar het buitenland, maar dat dit niet doorgegeven is aan de gemeenten en dat deze gegevens dus nog niet vermeld zijn in het Rijksregister.

Men kan concluderen dat het aantal leerlingen dat op 1 oktober nergens is ingeschreven of beter waarvan het vermoeden bestaat dat ze niet voldoen aan de leerplicht, gedaald is ten opzichte van het schooljaar 2002-2003.

2. Wanneer er bijvoorbeeld gekeken wordt naar de grootsteden Gent en Antwerpen, dan zien we dat bij de leerlingen die voor de eerste maal nergens ingeschreven zijn (746 in 2002-2003 en 665 in 2003-2004), er in 2002-2003 133 afkomstig waren uit Antwerpen en 20 uit Gent. Dit maakt dus 20,5 % van het totale aantal. In 2003-2004 waren er 143 uit Antwerpen afkomstig en 25 uit Gent of 25% van het totale aantal. Een groot deel van deze jongeren is dus afkomstig uit Gent en Antwerpen en hun aandeel stijgt doorheen de twee schooljaren. Dit is natuurlijk een logisch gevolg van het feit dat in deze steden ook meer mensen wonen en er dus ook meer "absolute verzuimers" zullen zijn.

Gegevens aangaande de etnische herkomst van de leerlingen kunnen niet verstrekt worden, aangezien deze niet verzameld worden door het departement. Aangezien enkel de categorie 14- en 15-jarigen opgevolgd wordt, kunnen er geen gevolgtrekkingen gemaakt worden aangaande de andere leeftijdscategorieën.

3. *Absoluut absenteïsme versus spijbelen*

Eerst en vooral dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen het absoluut absenteïsme en het spijbelen. Om het absoluut absenteïsme tegen te gaan, wordt er o.a. jaarlijks een leerplichtcontrole uitgevoerd door het departement Onderwijs (zie vraag 1). Deze controle wordt, waar mogelijk, jaarlijks verijnd.

Reglementering afwezigheden

Wat het spijbelen betreft, is het zo dat bij het opstellen van de regelgeving op afwezigheden er gestreefd is naar een regeling die enerzijds het leerrecht van jongeren maximaal garandeert en anderzijds scholen die inspanningen leveren bij de begeleiding van problematische afwezigheden niet langer bestraft. Binnen de scholen spelen zeker de directie en het ondersteunend personeel een belangrijke rol.

Essentieel in de nieuwe regelgeving is dat scholen die bepaalde inspanningen doen voor de begeleiding van problematisch afwezige leerlingen, hiervoor "beloond" worden. Terwijl deze leerlingen vroeger, wegens hun onwettige afwezigheid, door de verificatiedienst van het departement

Onderwijs geschrapt werden, kunnen ze wel degelijk nog meetellen voor het werkingsbudget en het lestijdenpakket (basisonderwijs) of het pakket uren-leraar (secundair onderwijs). In de nieuwe regelgeving wordt de inspanning van de school beloond (wat heeft de school gedaan om de leerling terug regelmatig school te laten lopen?) en niet zozeer het resultaat (is de leerling effectief terug op school aanwezig?). Het gaat m.a.w. om een inspanningsverplichting, niet zozeer om een resultaatsverbintenis.

In het basisonderwijs is de nieuwe regelgeving op afwezigheden sinds 1 september 2002 van toepassing. In heel wat secundaire scholen is ook een leerlingenbegeleider actief. De middelen hiervoor putten de scholen uit het reguliere pakket uren-leraar en eventueel GOK-uren (*gelijke onderwijskansen - red.*).

De overheid verwacht dat de school voor elke problematische afwezigheid aandacht heeft, ook voor deze van "slechts" een halve schooldag. Directie en schoolteam moeten, in samenwerking met het CLB, op een bewuste en geïndividueerde manier de begeleiding van alle problematisch afwezige leerlingen vorm geven en opvolgen. Het is uiterst belangrijk dat scholen heel kort op de bal spelen, zo vlug mogelijk ingrijpen en ook zo vroeg mogelijk het CLB bij de begeleiding betrekken. In scholen waar dit effectief gebeurt, merkt men dat de afwezigheidsproblematiek vaak heel beperkt blijft. In dit stadium kan de begeleiding bestaan uit telefonisch contact met de ouders, communicatie via de klasagenda, een huisbezoek door de school of door het CLB,... (*CLB: centrum voor leerlingenbegeleiding - red.*)

Zodra de 10 halve schooldagen problematische afwezigheden overschreden zijn, moet de school minimaal een aantal stappen ondernemen:

- de school moet de problematische afwezigheid melden aan het CLB;
- de school moet samenwerken met het CLB aan de begeleiding van de leerling;
- er moet een schriftelijke neerslag zijn van de begeleidingsinspanningen en van de contacten met het CLB.

1) Meldingen aan departement

Het begeleidingsdossier van elke leerling blijft zowel voor secundair onderwijs als basisonderwijs in de scholen. Deze dossiers worden door verificateurs gecontroleerd. Secundaire scholen melden, via een elektronische zending, alle problematische afwezigheden van meer dan 30 al dan niet gespreide halve lesdagen. Op die manier kan de administratie het fenomeen "problematisch schoolverlet" in kaart brengen en zo nodig aanvullende beleidsmaatregelen nemen.

2) Controle door departement (verificatie)

Alle wettingen, alsook het begeleidingsdossier, zijn op de school ter inzage voor de verificateurs. Zij gaan na of de school aan haar begeleidingsinspanningen voldoet en welke als problematisch geregistreerde afwezigheden als gewettigde afwezigheden kunnen beschouwd worden. De wetting is hier afhankelijk van het feit dat de school kan aantonen dat ze in samenwerking met het begeleidend CLB ernstige inspanningen heeft geleverd om de vastgelopen situatie van de leerling te deblokkeren.

Na een negatief verslag i.v.m. de opvolging van problematische afwezigheden volgt een tweede schoolbezoek.

3) Toezicht door inspectie

Terwijl de verificateurs in eerste instantie de regelmatigheid van de leerlingen controleren, besteedt de onderwijsinspectie vanaf het schooljaar 2003-2004 expliciet aandacht aan de kwaliteit van de leerplichtopvolging. Daarbij komt ook de samenwerking tussen school en CLB ruimschoots aan bod. Hiervoor ontwikkelt de inspectie een instrument.

De rapportering over de evaluatie van de leerplichtopvolging zal gebeuren in de Onderwijsspiegel.

4) Zorgwekkende dossiers

Sommige jongeren en/of hun ouders weigeren uitdrukkelijk elke vorm van begeleiding. In dit geval kan de school, in overleg met het

CLB, of het CLB zelf dit melden aan het departement. Het "zorgwekkend dossier" bevat naast de registratiefiche van de afwezigheden, een overzicht van de stappen ondernomen door de school, het CLB en eventueel externen.

Vooraleer de administratie dergelijke dossiers naar het parket doorstuurt, overlegt men met het CLB en de school. In sommige gevallen krijgen de ouders eerst nog een brief. De brief wijst de ouders erop dat ze strafrechtelijk kunnen vervolgd worden, indien zij zich blijven onttrekken aan de leerplicht.

5) Succes?

De huidige regelgeving afwezigheden legt de nadruk op preventie, open communicatie, begeleiding en samenwerking met het CLB.

Een dergelijke aanpak vraagt van scholen een mentaliteitswijziging, zodat men de resultaten op langere termijn moet bekijken.

Secundair onderwijs

Wanneer men het aantal meldingen problematische afwezigheden van de laatste drie schooljaren bekijkt, dan wordt er een stijging vastgesteld.

De stijging van dit cijfer betekent weliswaar in de eerste plaats dat scholen meer systematisch leerlingen met problematische afwezigheden melden aan het departement. De verificatie, die controle uitoefent op de meldingen en scholen ondersteunt bij de interpretatie van de regelgeving, speelt hierin een belangrijke rol. Scholen leveren heel wat inspanningen om problematische afwezigheden zo snel mogelijk te detecteren om vervolgens zo kort mogelijk op de bal te kunnen spelen. De voorbije jaren is hun expertise hierin stelsmatig verbeterd.

Basisonderwijs

Tijdens dit schooljaar 2003-2004 werd verder werk gemaakt van de implementatie van de nieuwe regelgeving. Een aantal nieuwe hulpmiddelen werden via de website basisonderwijs aangeboden (modelbrief voor ouders nu

vertaald in 13 talen, bijkomende modellen van registratiefiches en modellen van begeleidingsfiches,...). Deze hulpmiddelen worden niet verplicht opgelegd aan de basisscholen maar kunnen facultatief gebruikt worden door scholen die dit wensen.

Naast de verdere implementatie is tijdens het schooljaar 2003-2004 de nieuwe regelgeving op afwezigheden ook geëvalueerd. Uit deze evaluatie bleek dat de regelgeving zowel door de scholen als door de ouders en door de CLB's als positief wordt ervaren, maar er zijn nog wat knelpunten op te lossen. Het is uit deze knelpunten dat actiepunten naar volgend schooljaar kunnen gehaald worden (zie vraag 4).

4. In het regeerakkoord zijn een aantal actiepunten opgenomen m.b.t. de spijbelproblematiek en de controle op de leerplicht.

"De problematiek van schoolmoeheid, spijbelen en gedrag waarmee scholen moeilijk overweg kunnen, heeft vele facetten en vergt een globale aanpak om de betrokken jongeren en hun ouders te helpen en nieuwe kansen te bieden. Voor 30 juni 2005 zal het Departement Onderwijs het beleid evalueren met betrekking tot het spijbelen. Er zal inzonderheid aandacht besteed worden aan de effectiviteit van de verschillende verbetertrajecten terzake. Daarbij zal mijn administratie onderzoeken hoe scholen en ouders hun verantwoordelijkheid ten volle kunnen opnemen m.b.t. spijbelproblematiek. Scholen moeten spijbelgedrag nauwgezet opvolgen en stevast ouders en relevante overheden hierover informeren. Er dient in de mogelijkheid voorzien te worden om scholen die aan deze plicht verzuimen te sanctioneren. Ook ouders moeten meewerken aan trajecten die tot doel hebben om het spijbelgedrag van hun kind te verhelpen. Wanneer zij niet meewerken aan dergelijke trajecten moeten zij kunnen worden gesanctioneerd. Tevens dienen er afspraken gemaakt te worden met het parket om hardnekkig spijbelgedrag consequent aan te pakken. Bovendien zal er voor een doortastende aanpak van hardnekkig spijbelgedrag van allochtone jongeren gezorgd worden, gericht op de terugkeer van deze jongeren naar het onderwijs."

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID
EN GEZIN

Vraag nr. 5
van 4 augustus 2004
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Mantelzorg – Controle

Wanneer de mantelzorg langer dan 21 dagen onderbroken werd of stopgezet werd, dan dient dit door de mantelzorger aan de zorgkas gemeld te worden. De zorgkas schrappt ook de registratie van de mantelzorger indien men duidelijke signalen ontvangt dat een gebruiker door het niet uitvoeren van het activiteitenplan in gevaar wordt gebracht.

1. Wat gebeurt er indien de registratie van de mantelzorger wordt geschrapt ?
2. Hoe stelt men vast dat een mantelzorger langer dan 21 dagen ononderbroken de mantelzorg heeft stopgezet ?

Wordt dit geïnspecteerd ?

Wordt dit enkel vastgesteld na klacht van de bejaarde ?

3. Hoeveel van dergelijke gevallen werden in 2003 gemeld ?
4. Hoe stelt de zorgkas vast dat door het niet uitvoeren van het activiteitenplan een gebruiker in gevaar wordt gebracht ?

Wie signaleert dit ?

Betekent dit dat van de mantelzorger de vergoeding kan worden teruggevorderd ?

Zo ja, wie moet dat doen ? De bejaarde of de zorgkas ?

Antwoord

Bij de start van de Vlaamse zorgverzekering werden drie zorgvormen in de thuiszorg bepaald, namelijk

- mantelzorg voor een tenlasteneming van 75 euro per maand;
- professionele thuiszorg en producten voor een krediet van 85 euro per maand;
- mantelzorg en professionele thuiszorg en producten voor een tenlasteneming van 75 euro per maand voor mantelzorg en een krediet van 50 euro per maand voor professionele thuiszorg en producten.

In dit systeem moest de mantelzorg inderdaad via registratie van mantelzorgers worden bewezen om de tenlasteneming voor mantelzorg te kunnen genieten en kon het krediet voor professionele thuiszorg en producten enkel worden geconsumeerd via het voorleggen van facturen.

Al snel werd duidelijk dat de administratieve last die deze bewijsvoering vergde niet in verhouding stond met de uitgekeerde bedragen.

Sinds 1 januari 2003 werden de drie zorgvormen in de thuiszorg dan ook vervangen door een forfaitaire tenlasteneming voor mantel- en thuiszorg van 90 euro per maand zonder verdere bewijsvoering. Dit betekent dat de controle op de mantelzorg vanaf 1 januari 2003 is vervallen. Op die manier werd de graad van zorgbehoefte van de aanvrager de enige parameter voor het al dan niet toekennen van een tenlasteneming in de thuiszorg.

DIRK VAN MECHELEN

**VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING**

**Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

St.-Gummaruskerk Lier – Restauratie

Uit persberichten blijkt dat de Sint-Gummaruskerk in Lier er nog een stuk slechter aan toe is dan doorgaans werd gedacht. Dat blijkt onder meer na onderzoek door de Monumentenwacht. Volgens de Lierse schepen voor Monumentenzorg is een

volwaardige restauratie meer dan ooit noodzakelijk. De schepen pleit daartoe voor een gezamenlijke aanpak van de tweede en de derde fase van de buitenrestauratie, zodat op termijn een dure binnenrestauratie kan worden vermeden.

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 15 januari van dit jaar, deelde toenmalig minister Van Grembergen mee dat het premiebedrag voor de tweede restauratiefase alsnog in 2003 was vastgelegd, ten belope van 963.505,21 euro (Handelingen Commissievergadering nr. 99 van 15 januari 2004, blz. 5-7). Als ik het goed heb begrepen, is er dus een vrij dringende beslissing nodig wat de derde fase betreft. Daaromtrent verklaarde minister Van Grembergen dat logischerwijze kon worden verwacht dat die derde fase, die aanvankelijk gepland was voor 2006, vervroegd zou kunnen worden naar 2005. De minister verwees daarvoor naar de werkzaamheden van de afdeling Monumenten en Landschappen die hem terzake een voorstel zouden voorleggen.

Als ik evenwel afga op de persberichten lijkt het erop dat er met betrekking tot de derde fase ofwel nog geen, ofwel een negatieve beslissing werd getroffen.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Is hij op de hoogte van de precare situatie van het kerkgebouw ?
3. Is hij bereid het engagement van zijn voorganger door te zetten en kan hij meer bijzonderheden verstrekken over de verdere restauratie van de Sint-Gummaruskerk in Lier en de tegemoetkoming van de Vlaamse Regering in dat verband ?

Antwoord

1. Het premiebedrag voor de tweede fase van de restauratie van de Lierse Sint-Gummaruskerk is in 2003 vastgelegd.

Met betrekking tot de derde fase van dit monument is er nog geen beslissing gevallen omdat er nog geen volledig dossier werd ingediend door de bouwheer. De bouwheer en mijn administratie hebben reeds overleg gepleegd en de eerste adviezen zijn door mijn administratie verleend zodat een volledig dossier door de bouwheer kan worden samengesteld.

2. Mijn administratie is volledig op de hoogte van de problemen die voorkomen en de situatie van het kerkgebouw. Zij volgt het dossier dan ook op de voet.
3. Het dossier van de restauratie van de Sint-Gummaruskerk is om technische en praktische redenen in verschillende fasen opgesplitst. Om de restauratie volledig af te werken, is de implementatie van alle fasen noodzakelijk.

Over de concrete samenstelling van het dossier zijn reeds gesprekken gevoerd en heeft mijn administratie reeds haar eerste adviezen verleend. Na aanpassingen aan het dossier, kan het voor goedkeuring in aanmerking genomen worden.

Zolang er geen volledig dossier is ingediend door de bouwheer, is elke projectie in tijd echter voorbarig.

Vraag nr. 2
van 4 augustus 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Landschapsinventarisatie – Stand van zaken

Tijdens de vorige legislatuur werd door de voorganger van de minister opdracht gegeven voor een landschapsinventarisatieproject, dit in het kader van de inspanningen of de doelstellingen om binnen het buitengebied van Vlaanderen aan verantwoordelijke landschapszorg te doen.

Kan de minister meedelen in hoeverre dit inventarisatieproject is gevorderd ?

Antwoord

Het landschapsinventarisatieproject bestaat uit de opmaak van een inventaris van het Vlaamse landschap, opgebouwd vanuit verschillende invalshoeken. Het landschap wordt bestudeerd en geïnventariseerd vanuit respectievelijk cultuurhistorische, ruimtelijke en visueel-esthetische invalshoek. Deze afzonderlijke inventarisaties worden later samengevoegd tot één geheel als globale inventaris van het Vlaamse landschap.

De inventaris vanuit de cultuurhistorie heeft geresulteerd in de Landschapsatlas. Dit document werd tijdens een symposium in juni 2001 voorgesteld aan het publiek en ruim ter beschikking gesteld van de lokale en provinciale overheden.

De inventaris vanuit de ruimtelijke invalshoek heeft geresulteerd in de Landschapskenmerkenkaart. Deze kaart duidt aan welke landschapselementen op bovenlokaal niveau als ruimtelijk structurerend beschouwd moeten worden en vult op deze manier een leemte op die ervaren werd bij de opmaak van het RSV (*Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen - red.*). In februari 2003 werd deze kaart officieel voorgesteld en bezorgd aan alle gemeenten en provincies.

Door de combinatie van de Landschapsatlas en de Landschapskenmerkenkaart is een geïntegreerde landschapskenmerkenkaart ontstaan. Voor de volledigheid moet het visueel-esthetische aspect van landschappen daar nog aan toegevoegd worden. Deze dimensie is echter niet zo eenvoudig in te vullen, aangezien er zeer weinig wetenschappelijke studies rond uitgevoerd zijn én het visuele aspect veelal als een subjectief gegeven ervaren wordt. Bij de verdere uitwerking van het landschapsinventarisatieproject zal de haalbare invulling van deze invalshoek onderzocht worden.

De Landschapsatlas en de Landschapskenmerkenkaart zijn momenteel reeds van groot belang bij de stimulering van de algemene landschapszorg, zoals die werd voorgesteld in het gewijzigde landschapsdecreet van 21 december 2001. Het inzetten van zowel de Landschapsatlas als de Landschapskenmerkenkaart in het kader van het landschapsbeleid en de integratie van de landschapszorg in de ruimtelijke ordening, vergt evenwel een verdere verfijning van beide documenten.

Sinds het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 tot oprichting van het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE), is de opdracht voor de uitvoering van beleidsgericht onderzoek overgedragen van de afdeling Monumenten en Landschappen naar dit instituut. De voortzetting van het landschapsinventarisatieproject en de verdere evaluatie, actualisering en verfijning van de reeds bestaande inventarisdelen liggen bijgevolg binnen de opdracht van het VIOE.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT
EN BRUSSEL

Vraag nr. 1
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Paleis voor Schone Kunsten – Taalgebruik

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 65 van 24 december 2003 bevestigde de toenmalige minister van Cultuur dat de federale eerste minister het toezicht op het Paleis voor Schone Kunsten (PSK) onder zijn hoede heeft en dat hij bijgevolg moet toezien op de naleving van de beheersovereenkomst en met name ook op de tweetaligheid van het personeel (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 12 maart 2004, blz. 1754).

De minister beloofde terzake contact op te nemen met de premier opdat hij de nodige initiatieven zou willen nemen.

Is de minister op de hoogte van het feit of dit al dan niet gebeurd is ?

Heeft de federale premier eventueel reeds gereageerd ?

Antwoord

Het Paleis voor Schone Kunsten werd opgericht bij de wet van 7 mei 1999 houdende oprichting van het Paleis voor Schone Kunsten in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht met sociale doeleinden.

In uitvoering van artikel 13 van voornoemde wet werd op 19 november 2002 een beheersovereenkomst gesloten tussen de Belgische staat en het PSK.

Artikel 3, 2e lid van deze beheersovereenkomst luidt als volgt:

"De contacten met het publiek - in welke vorm dan ook - vinden in elk geval minstens plaats in het Nederlands en in het Frans. Het personeel dat

in contact komt met het publiek zorgt voor de ontvangst en de informatie in die talen (kaartverkoop, bodes en ouvreeses, mondelinge informatie, telefooncentrale, internet enz.)."

Bovenvermelde beheersovereenkomst verplicht het PSK met andere woorden erover te waken dat het contact met het publiek in beide landstalen gebeurt.

Aangezien het PSK een federale instelling betreft, valt zij niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering, maar de federale regering.

Het is de eerste minister die, in uitvoering van artikel 1,1° van het koninklijk besluit van 21 juli 2003 tot vaststelling van bepaalde ministeriële bevoegdheden, het toezicht op het PSK onder zijn hoede heeft. De eerste minister heeft bijgevolg als taak erop toe te zien dat deze beheersovereenkomst wordt nageleefd.

Als antwoord op schriftelijke vraag nr. 65 van 24 december 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger engageerde de toenmalige minister van Cultuur zich om de eerste minister van bovenstaande problematiek op de hoogte te brengen en hem te verzoeken de nodige initiatieven te nemen.

Als huidige minister van Cultuur ben ik bereid dit engagement over te nemen en zal ik de eerste minister hierover contacteren.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER
VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS
BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 1
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse ambtenaren – Opleiding onthaal anders-taligen

Tijdens de vorige legislatuur verklaarde de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden zich bereid om de Vlaamse ambtenaren te laten deelnemen aan de cursus "Klantgerichtheid en onthaal van anderstaligen", die door het Pro-

vinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding (PIVO) van Vlaams-Brabant wordt georganiseerd.

Aangezien er evenwel geen nieuwe cursussen gepland waren door de bestuurschool PIVO, toonde de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden zich bereid om in te gaan op mijn suggestie om na te gaan of binnen de Vlaamse administratie zelf dergelijke vorming zou kunnen worden georganiseerd voor de Vlaamse ambtenaren die tijdens hun werkzaamheden in contact komen met anderstaligen.

De minister beloofde dat hij het departement Algemene Zaken en Financiën opdracht zou geven om zo snel mogelijk dergelijk vormingsprogramma uit te werken en op te starten.

Kan de minister een stand van zaken in dit verband geven ?

Antwoord

De afdeling Vorming van het departement Algemene Zaken en Financiën werkt samen met de vormingsverantwoordelijken van de zeven departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan de ontwikkeling van de personeelsleden van dit ministerie. Hiervoor wordt onder meer een aanbod gedaan van vorming, training en ontwikkeling (VTO) dat enerzijds is afgestemd op de noden van de organisatie en anderzijds op de behoeften van de lijn en individuele personeelsleden.

Het vormingsbudget is verdeeld over de verschillende departementen. De afdeling Vorming organiseert een vormingsaanbod dat ingaat op de gemeenschappelijke behoeften van de meeste departementen. Personeelsleden kunnen zich hierop in overleg met hun lijnmanager inschrijven.

In het MVG komt slechts een beperkt aantal ambtenaren rechtstreeks in contact met anderstaligen in het kader van hun onthaal. Meestal zijn er contacten met organisaties die een rol spelen in het onthaal van anderstaligen. Deze contacten verlopen in het Nederlands. Wanneer er een behoefte naar een opleiding rond klantgerichtheid en onthaal van anderstaligen leeft, organiseert het betrokken departement dit zelf of wordt er nagegaan waar de nodige vorming extern kan worden gevolgd.

Uiteraard kan de afdeling Vorming een dergelijke opleiding organiseren, wanneer zou blijken dat hieraan in de organisatie een nood bestaat die tot op heden niet gedekt zou zijn. Tot nu deed deze noodzaak zich niet voor.

Vraag nr. 3
van 10 september 2004
van de heer CARL DECALUWE

VRT-radionetten – Zendbereik

Het nieuwe frequentieplan is dan wel in werking, toch zijn er nog steeds klachten over het zendbereik van voornamelijk lokale radio-omroepen.

Daartegenover zijn de verschillende VRT-radionetten op diverse plaatsen dan weer glashelder bereikbaar via verschillende frequenties.

1. Beschikt de minister over een inventarisatie per provincie van de verschillende frequenties waarop de VRT-radionetten duidelijk bereikbaar zijn ?
2. Indien deze inventaris bestaat, welke maatregelen overweegt de minister dan om dubbelgebruik te minimaliseren ?
3. Indien een inventaris niet bestaat, kan er een overzicht worden gemaakt van de timing voor een efficiënte herschikking, met behoud van de toegewezen radiolicensies ?

Antwoord

1. Dit zijn de FM-frequenties, opgesplitst per provincie, waarop de VRT-radionetten te ontvangen zijn:

Antwerpen

Radio 1	94.2 MHz
Radio 2	97.5 MHz
Klara	96.4 MHz, stad Antwerpen: 92.0 MHz
Studio Brussel	100.9 MHz
Radio Donna	89.0 MHz

Limburg

Radio 1	99.9 MHz
Radio 2	97.9 MHz
Klara	89.9 MHz
Studio Brussel	101.4 MHz
Radio Donna	102.0 MHz

Oost-Vlaanderen

Radio 1	95.7 MHz
Radio 2	98.6 MHz, Aalst-D'monde-Temse: 90.7 MHz, Waasland: 89.8 MHz
Klara	90.4 MHz
Studio Brussel	102.1 MHz
Radio Donna	101.5 MHz

Vlaams-Brabant en Brussel

Radio 1	91.7 MHz, regio Leuven: 98.5 MHz
Radio 2	93.7 MHz, regio Leuven: 88.7 MHz, regio Diest: 92.4 MHz
Klara	89.5 MHz
Studio Brussel	100.6 MHz
Radio Donna	97.0 MHz, regio Brussel: 88.3 MHz, regio Leuven: 94.8 MHz

West-Vlaanderen

Radio 1	95.7 MHz
Radio 2	100.1 MHz
Klara	90.4 MHz
Studio Brussel	102.1 MHz
Radio Donna	101.5 MHz

(MHz: megahertz – red.)

2. Bij het opstellen van het nieuwe frequentieplan werd reeds in grote mate de bestaande overlap van de VRT-zenders opgegeven door enerzijds de beschermingsafstand terug te brengen tot 400 kHz (i.p.v. 600 kHz), en anderzijds door duidelijk afgebakende gebieden te definiëren waarbinnen elke zender ontvangen moet worden (*kHz: kilohertz – red.*).

Enkel binnen deze gebieden krijgen de VRT-zenders bescherming. Daarbuiten is de ontvangst dan ook niet langer meer gegarandeerd.

3. Het is uiteraard inherent aan het spectrumgebruik in de FM-band dat een radiogolf niet "stopt" aan een menselijk opgelegde grens. Net zomin als dit het geval is aan de landsgrenzen,

zijn de VRT-zenders in sommige gevallen ook buiten de gedefinieerde contouren te beluisteren. Uiteraard geldt dit evenzeer voor andere landelijke en regionale omroepen. Deze overlap is echter tot een minimum teruggedrongen, om zo maximaal ruimte te scheppen voor de andere particuliere radio-omroepen.

Op deze wijze is getracht een zo efficiënt mogelijk spectrumgebruik te realiseren. Mijns inziens, en ik baseer me hier op mijn administratie en de eerder gedane onderzoeken door externe consultants, is een nog verder terugdringen van VRT-frequenties niet meer mogelijk, gelet op de noodzaak om het luistercomfort van de openbare omroep in geheel Vlaanderen aan een aanvaardbaar kwaliteitsniveau te kunnen blijven garanderen.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde efficiënte herschikking is bij de laatste herschikking gebeurd. Ze had tot gevolg dat nu meer frequenties dan voordien ter beschikking zijn voor particuliere radio's. Vóór de herplanning (midden 1999) waren er 310 lokale frequenties beschikbaar voor particuliere radio. In het nieuwe frequentieplan zijn er 369 frequenties beschikbaar: 43 voor de landelijke netten, 29 voor de regionale netten en 297 voor lokale radio-omroepen.

Vraag nr. 5
van 17 september 2004
van de heer WIM VAN DIJCK

Gebouwen voormalig Lyceum Tienen – Onderhoud en bestemming

In de schoolgebouwen aan de Albertvest 86 in Tienen – het voormalig lyceum – wordt sinds het vertrek van de laatste groep leerlingen, die van de Basisschool Tienen West, geen les meer gegeven. De gebouwen staan leeg.

Stilaan beginnen de elementen greep te krijgen op de gebouwen en hun omgeving. Hele stukken zijn al aardig overwoekerd. Indien die toestand nog langer blijft duren, dreigt een heuse stadskanker te ontstaan.

1. Naar verluidt wil de overheid het gebouw verkopen.

Wat is de stand van zaken daaromtrent? Zijn er potentiële kopers, is er overleg met het stadsbestuur van Tienen?

2. Indien de verkoop van de gebouwen lang zou aanslepen, wie zorgt dan voor een minimaal onderhoud van de site?

Antwoord

Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheden van de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE,
LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kruispunt N16-Hingenesteenweg Bornem – Wegmarkering

Naar verluidt heeft de gemeente Bornem diverse keren aangedrongen op een betere wegmarkering aan het kruispunt van de N16 met de Hingenesteenweg. Vermoed wordt dat de ongevallen die er zich hebben voorgedaan, mee veroorzaakt werden door de onduidelijke wegmarkering.

In juni jongstleden kreeg het gemeentebestuur nog te horen dat het dossier aan de bevoegde diensten was overgezonden.

Kan de minister meedelen of er sedertdien gevolg aan werd gegeven en zo ja, welk?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangaf, zijn er reeds contacten geweest met de gemeente Bornem betreffende het kruispunt van de N16 met de Hingenesteenweg. De gemeente sprak inderdaad van ongevallen door deze markeringen, maar heeft nooit gespecificeerd over wat soort ongevallen het ging.

De markeringen die werden aangebracht, zijn bedoeld om de voertuigen "Indonesisch" te laten kruisen, d.w.z. dat ze links moeten kruisen in

plaats van rechts. Aangezien dit conflicten in de verkeersstromen vermijdt, zorgt dit voor een vlottere doorstroming.

Teneinde deze nieuwe vorm van kruisen te verduidelijken, zijn er door het district Ruisbroek op 21 september 2004 verkeersborden geplaatst.

Vraag nr. 2
van 11 augustus 2004
van de heer JAN LOONES

Ondergrondse leidingen – Inventaris

De gasramp van vrijdag 30 juli 2004 in Ghislenghien (Gellingen) in de provincie Henegouwen brengt de noodzaak van informatie over ondergrondse leidingen (gas, elektriciteit, water, enz.) opnieuw prangend onder de aandacht.

In een vraag om uitleg in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 23 september 2003, kaartte ik deze problematiek reeds aan bij de toenmalige bevoegde minister Gilbert Bossuyt (Handelingen Commissievergadering nr. 3 van 23 september 2003, blz. 11-12).

De minister antwoordde onder meer met een boutade dat men, zeker met het gevaar voor terrorisme, "soms blij zou zijn dat men het niet allemaal weet liggen". Het geval Gellingen toont echter aan dat onwetendheid al even gevaarlijk kan zijn.

De minister zei toen dat de overheid bezig was met de coördinatie van een en ander. Via het GIS-netwerk (geografisch informatiesysteem) zou worden geprobeerd om alles in kaart te brengen.

Zoals ik in mijn vraag om uitleg pleitte voor een soort kadaster van de ondergrond in Vlaanderen, sluit ik me ook nu aan bij de terechte vraag van de aannemers van de Vlaamse Confederatie Bouw naar een nauwkeurige inventaris van alle mogelijke leidingen.

Kan de minister de stand van zaken meedelen omtrent het in kaart brengen van alle ondergrondse leidingen in Vlaanderen ?

Antwoord

De administratie Waterwegen en Zeewezen beschikt op dit ogenblik niet over een databank met het tracé van de leidingen op het gewestdomein dat door haar beheerd wordt. Wel is men bezig met de uitbouw van een databank (WAVE genoemd) met de inventaris van alle toelatingen, vergunningen en concessies verstrekt op het gewestdomein van de waterwegen. De coördinaten van de kruisingen van de leidingen van de waterweg zullen in deze databank worden opgenomen. Het tracé van langsleidingen wordt niet opgenomen in de databank.

De administratie Wegen en Verkeer beschikt evenmin over een databank. Wel zijn initiatieven genomen om in het kader van de WOC (Wervelopvolgingscoördinatie - initiatief genomen in samenwerking met de nutsbedrijven) en het GRB (Grootschalig Referentiebestand - initiatief genomen via de Vlaamse Landmaatschappij) een globale oplossing tot stand te brengen voor het in kaart brengen van deze leidingen. De administratie participeert in de betrokken werkgroepen. Maar aangezien dit een heel omslachtige opdracht is, zal nog een aantal jaren tijd nodig zijn om deze opdracht af te ronden.

Anderzijds zijn er in overleg met de nutsbedrijven ook maatregelen genomen om een "protocol" op te maken dat ter ondertekening voor akkoord voorligt aan tal van nutsbedrijven, evenals voor het opstellen van een "Praktische Leidraad ter voorkoming van schade bij het uitvoeren van wegeniswerken" die zeker positief tot deze problematiek moet bijdragen.

De administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten staat in voor de verwezenlijking en het onderhoud van het telematicanetwerk van de Vlaamse Gemeenschap en aldus worden er kabels aangelegd, vooral langs de gewestwegen en de waterwegen, inclusief eventuele vertakkingen naar gebouwen van het ministerie in stedelijke gebieden. De kabels zijn geïnventariseerd op liggingplannen, deels via planafdrukken, deels digitaal. Momenteel wordt een studie uitgevoerd om de liggingplannen in een GIS-omgeving in te brengen.

Vraag nr. 3
van 19 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pompstation Zielbeek Ruisbroek – Renovatiewerken

Uit de pers verneem ik dat de revisie van de grote pompen van de overloopinstallatie van de Vliet in Ruisbroek, nagenoeg volbracht is.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 4 november 2003 maakte de toenmalig bevoegde minister ook gewag van de herstelling van zes pompen op de Zielbeek (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 16 januari 2004, blz. 1318).

Kan de minister meedelen wat daar de huidige stand van zaken is ?

Destijds was er ook sprake van een nader overleg teneinde de afspraken rond noodstroomvoorzieningen nog meer dwingend te maken.

Kan de minister bevestigen dat dit nader overleg intussen werd afgerond en kan hij preciseren welke afspraken er eventueel werden gemaakt ?

Antwoord

De stand van zaken betreffende de revisie van de pompen in het pompstation Zielbeek, in opdracht van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), is als volgt:

- 2 grote pompen zijn gereviseerd (gezamenlijke capaciteit van 18.000m³/u);
- 1 kleine pomp is gereviseerd (capaciteit 2.880m³/u);
- 1 kleine pomp wordt voor het ogenblik gereviseerd en is dus buiten gebruik (2.880m³/u);
- 1 grote pomp nog niet gereviseerd maar nog in gebruik (9.000m³/u);
- 1 kleine pomp nog niet gereviseerd maar nog in gebruik (2.880m³/u);

- de capaciteit van het pompstation bedraagt op dit moment 32.760m³/u op een maximum van 35.550 m³/u.

Van elektriciteitsleverancier Electrabel heeft Waterwegen en Zeekanaal NV geen garanties verkregen, aangezien pompstations niet behoren tot de prioritaire instellingen, zoals ziekenhuizen, wat betreft continue stroomlevering.

In het uitzonderlijke geval dat geen stroom kan geleverd worden door Electrabel, kan Waterwegen en Zeekanaal een beroep doen op een leverancier van noodaggregaten.

Vraag nr. 4
van 19 augustus 2004
van de heer STEFAAN SINTOBIN

Ophaling en verwerking dierlijk afval – Tegemoetkoming

Het Vlaamse ministerieel besluit van 22 maart 2004 regelt de financiering van de ophaling en verwerking van krenten van 1 januari 2004 tot 30 juni 2004. Hierbij werd door de Vlaamse Regering in een tegemoetkoming van 50 % voorzien voor deze periode. De landbouwers ontvingen van Rendac reeds een eerste factuur. Indien de nieuwe Vlaamse Regering geen geld vrijmaakt voor een tegemoetkoming voor de rest van het jaar 2004, zullen de betrokken personen alsnog een tweede factuur toegezonden krijgen.

Wordt er door de nieuwe Vlaamse Regering opnieuw in een dergelijke tegemoetkoming voorzien en indien ja, zal de tegemoetkoming identiek zijn of ziet de minister ruimte om ze te verhogen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 3) en minister Peeters (nr. 4).

Gecoördineerd antwoord

Door het vorige kabinet van Leefmilieu werd de laatste twee jaar beslist om 50% van de totale kosten van de krentenophaling en -verwerking van bijdrageplichtige veebedrijven te financieren.

Aangezien deze kosten voor de landbouwers, wegens diverse crisissen en de daaruit voortvloeiende Europese wetgeving, zeer hoog zijn opgelopen, werd eveneens aangegeven om deze bijdrage gedurende enkele jaren stabiel te houden. De continuïteit van een snelle en efficiënte kringenophaling en -verwerking is immers een belangrijk item voor de volks- en diergezondheid. Daarnaast dient er echter rekening gehouden te worden met het principe "de vervuiler betaalt". Een tegemoetkoming van 50% leek de gulden middenweg.

Aangezien het uitgetrokken budget slechts de helft van het noodzakelijke bedrag was (nl. 4.500.000 euro), kon de vorige minister zich slechts engageren voor de eerste helft van dit jaar.

In het kader van de controle van de begroting 2004 en de opmaak van de begroting 2005 wordt naar de nodige middelen gezocht om het aangegane engagement te respecteren.

Vraag nr. 5
van 19 augustus 2004
van de heer JAN PEUMANS

Verbindingsweg Tongeren – Stand van zaken

In het gewestplan Tongeren-Sint-Truiden werd oorspronkelijk in een aantal ringwegen voorzien rond de stad Tongeren. Ook elders in Zuid-Limburg was dit het geval, onder meer door de schitterende vallei in de omgeving van het klooster Coolen-Kemiel in Borgloon.

Door een aantal beslissingen van de Vlaamse Regering zijn een aantal ringwegen verdwenen en daardoor waardevolle landschappen gered.

Blijkbaar werd er een beslissing genomen door de minister van Openbare Werken uit de vorige Vlaamse Regering om alsnog een ringweg in afgeslankte vorm aan te leggen rond Tongeren.

1. Welke tracés waren er in Zuid-Limburg en met name op het gewestplan Tongeren-Sint-Truiden oorspronkelijk opgenomen ?
2. Welke tracés zijn op dit gewestplan inmiddels geschrapt ?

Wat was de motivatie voor deze schrappingen ?
 Op basis van welke visie en strategie ?

3. Zijn deze wijzigingen/schrappingen van tracés gebaseerd op bepaalde studies vanuit het oogpunt "verkeer" (herkomst-bestemming, natuurbehoud, landschapszorg, ...) ?

Zo ja, graag een exemplaar van deze studie(s).

4. Op basis van welke studie(s) werd er beslist een zuidoostelijke verbindingsweg aan te leggen ?

Door wie werden deze studies uitgevoerd ?

Welke diensten van de Vlaamse Gemeenschap werden hierbij betrokken ?

Graag een exemplaar van deze studie(s).

5. Klopt het dat de zuidoostelijke verbindingsweg een verbinding moet maken tussen de beide industrieterreinen ?

Wat is precies de relatie tussen beide industrieterreinen ?

Moeten afgewerkte producten van het ene naar het andere terrein vervoerd worden ? Op basis van welke logistieke redenering ?

6. Klopt het dat voor deze beslissing een herkomst-bestemmingsonderzoek werd uitgevoerd ?

Wanneer werd dit onderzoek uitgevoerd en wat waren de resultaten ?

Graag eveneens een exemplaar.

7. Wordt alle doorgaand vrachtverkeer verplicht om deze zuidoostelijke verbindingsweg te gebruiken ?

Over hoeveel vrachtverkeer gaat het ?

Op welke wijze worden de Luikersteenweg en de Sint-Truidersteenweg ontlast na de aanleg van deze verbindingsweg ?

Treedt hier een verschuiving van het probleem op ?

8. Werd er onderzoek verricht naar de invloed op het natuurpark De Kevie ?

Wie voerde dit onderzoek uit ?

Werd het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud hierbij betrokken ?

9. Mag ik de minister ten slotte vragen om alle elementen die niet voorkomen in de voorgaande vragen en die toch integraal deel uitmaken van de beslissing, eveneens mee te delen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 5) en Van Brempt (nr. 1).

Antwoord

1. Er was vroeger een tracé op het gewestplan Tongeren-Sint-Truiden dat ten zuiden van Tongeren de N79 volledig omleidde van Maastrichtersteenweg naar Tongersesteenweg.
- 2 en 3. Het tracé ten westen van de stad, vanaf de N20, werd geschrapt om redenen die vermeld staan in het toelichtend besluit bij de herziening van het gewestplan. Dit is in feite een vraag voor de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening.
4. De aanleg van de oostelijke indringingsweg in Tongeren was opgenomen op het meerjarenprogramma van de wegen onder historia nummer 1503, voor uitvoering in 2004 en 2005. De beslissing om een zuidoostelijke verbindingsweg aan te leggen, is het gevolg van het behoud van het oostelijk tracé op het gewestplan en de wens om in de stationsomgeving nieuwe projecten te realiseren en de Noorderwal opnieuw in te richten. Dit alles tegen een achtergrond van de problematiek van doorgaand verkeer aan de stationsomgeving en de wallen.

De studie was een klassieke streefbeeldstudie. Deze is aanbesteed door de afdeling Wegen en Verkeer Limburg (AWVL). Op 18.05.2004 is deze streefbeeldstudie door de Provinciale Auditcommissie (PAC) conform verklaard. Een exemplaar van deze studie gaat als **bijlage 1**.

5. De verbindingsweg heeft tot doel het regionaal bedrijventerrein Overhaem te verbinden met

het hoofdwegennet. Er is weinig of geen relatie tussen beide industrieterreinen. Dit is ook niet het motief voor de aanleg van de verbindingsweg.

- 6 en 7. In de streefbeeldstudie werd een herkomstbestemmingsonderzoek (HB) gehouden op donderdag 30.05.2002 tussen 16 en 18 uur. De resultaten staan beschreven in het rapport van de studie als **bijlage 1**. Zo is op de Maastrichtersteenweg slechts 10% van het ingaand en 6% van het uitgaand verkeer te beschouwen als doorgaand verkeer.

Naast deze HB-studie werd door AWV zelf een doorrekening van varianten uitgevoerd met het Provinciaal Verkeersmodel Limburg, met verschillende varianten van maatregelen om doorgaand verkeer door de stad (Maastrichtersteenweg) en ten zuiden van de stad (Dijkstraat, Wijkstraat) te weren. De verschuivingen worden aangegeven in deze studie. Deze analyse, gepresenteerd op de PAC, gaat als **bijlage 2**.

Alle doorgaand vrachtverkeer wordt verplicht om van de zuidoostelijke verbindingsweg gebruik te maken, evenals alle doorgaand autoverkeer komende van de snelweg met uitzondering van de bestemming ziekenhuis. De Maastrichtersteenweg en de stationsomgeving worden aldus ontlast door toepassing van een afsluiting (knip) ten westen van de Hazelereik, voor alle verkeer richting centrum en station, lijnbussen uitgezonderd. Het aantal vrachtwagens betreft hier 73/uur in de avondspits en het aantal personenwagens 1.401.

Het gevolg van de knip is een verschuiving van het centrumgericht verkeer naar de Leopoldwal, die een toename zal kennen. Het doorgaand verkeer wordt via de Overhaemlaan en de Luikersteenweg omgeleid. De Luikersteenweg kent een geringe toename van het verkeer. De Sint-Truidersteenweg wordt niet ontlast en dat was ook nooit de bedoeling. Om te vermijden dat het doorgaand verkeer een kortere route doorheen de stad of de Wijkstraat zoekt, zijn er verkeerscirculatiemaatregelen nodig in de Wijk- en Dijkstraat. Uit de studie blijkt ook dat de Noorderwal, zijnde de Sint-Martinuswal en de Elfde Novemberwal, niet wordt ontlast. Dit is gevolg van het feit dat het hoge aandeel plaat-

selijk verkeer zijn bestemming in het centrum heeft en het doorgaand verkeer de kortste route blijft kiezen via de wallen en de grote omweg via de Overhaemlaan wil mijden.

In cijfers is de toename van de verkeersintensiteit in beide rijrichtingen samen en gerekend in motorvoertuigen in de avondspits de volgende:

- Elfde Novemberwal: +65%
- Pliniuswal: +20%
- Albertwal: +22%
- Wijkstraat: -23% (na invoering van een knip, anders +177%)
- Leopoldwal: richting zuid +153%, richting noord +433%
- Overhaemlaan: +230%
- Luikersteenweg: +137%
- Maastrichtersteenweg: -100%
- Sint-Truidersteenweg: - 4%

Indien er een tweede knip wordt ingevoerd vanaf de verbindingsweg naar de Moerepoort, zou de Leopoldwal wel ontlast worden ten nadele van de Overhaemlaan en de Luikersteenweg.

8. Aangezien bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van deze weg een passende beoordeling van de natuurimpact een verplichte bijlage is, aangezien het tracé van de weg door een Habitatrictlijngebied loopt, werd een bijkomende studie uitgegeven.

Dit was een "Studie voor het opmaken van een passende beoordeling van de natuurimpact voor de zuid-oostelijke indringingsweg te Tongeren, uitbreidbaar tot MER-studie" (*milieueffectenrapport – red.*).

De opdracht had tot doel om een passende beoordeling van de natuurimpact op te maken voor de aan te leggen zuidoostelijke indringingsweg in Tongeren met verbindingen enerzijds naar de R72 via de wallen en anderzijds naar de N20 via de Overhaemlaan.

Deze studie omvat een groot deel van het onderzoek dat binnen een MER dient te gebeuren. Het is mogelijk dat in de toekomst een MER-studie procedureel nodig is door een gewijzigde wetgeving of wegens de noodzaak tot opmaken van een RUP (*ruimtelijk uitvoeringsplan – red.*). Het lijkt dan ook logisch om deze studie te kunnen uitbreiden naar een MER-studie indien een MER-studie voor dit tracé in de toekomst noodzakelijk blijkt. Deze uitbreidingsmogelijkheid wordt daarom als optionele mogelijkheid opgenomen.

Het bestek werd in samenwerking met de afdeling Natuur opgemaakt. De opdracht werd toegewezen aan Aeolus uit Diest. Fase 1 van de studie (zijnde de passende beoordeling, het onderzoek naar de natuurimpact) ging van start op 1 mei 2004.

Het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud (IN) werd niet betrokken bij de studie. Bij aanvang van het bestek heeft de afdeling Natuur informeel overlegd met het IN (provinciale coördinator voor de VEN-afbakening, over de voorkomende habitattypen en of het bos al dan niet een alluviaal bos is) (*VEN: Vlaams Ecologisch Netwerk – red.*).

Volgens het natuurdecreet wordt een passende beoordeling "goedgekeurd" door de afdeling Natuur. Betrokkenheid van het IN is formeel gezien niet nodig. Afdeling Natuur vraagt enkel betrokkenheid van het IN in geval van discussies omtrent de wetenschappelijke correctheid van gegevens, uitspraken of effectvoorspellingen.

De resultaten van de studie worden in de maand september 2004 afgerond. Uit de voorlopige resultaten blijkt geen significant negatief effect gezien de in de streefbeeldstudie en in het ontwerp voorgestelde maatregelen. Er dient nog door de afdeling Natuur een advies te worden afgeleverd over de resultaten van de studie. Vanuit AWV is er de wens dat het gewestplan-tracé van de zuidoostelijke verbindingsweg kan gevolgd worden.

De administratie Wegen en Verkeer wil namelijk bestuderen - in navolging van de resultaten van de milieueffectenstudie - hoe de brug over de Blaarstraat in Tongeren kan gebouwd wor-

den zonder het waterpeil te verlagen. Aan de afdeling Geotechniek zijn voorbereidende metingen gevraagd.

9. Er werd tot op heden nog geen formele beslissing genomen over de aanleg van de ringweg. Dergelijke beslissing is pas een feit na het afleveren van de bouwvergunning en de aanbesteding. De vorige minister heeft met het reserveren van budgetten in de begroting wel de intentie aangegeven en de noodzakelijke studies opgestart. Alle elementen zijn vervat in deze antwoorden, aangevuld met de inhoud van de aangehaalde studies.

Een exemplaar van de volgende studies kan ingezien worden op het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Streefbeeld N79 ontsluitingsstructuur Tongeren (A+D Engels i.o.v. AWVL) (voormelde **bijlage 1**)
- Modelberekeningen varianten ontsluitingsweg Tongeren (AWVL) (voormelde **bijlage 2**)

Van de studie "passende beoordeling" is nog geen eindrapport afgerond.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 6
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kouterwijk St.-Amands – Sanering

1. Totnogtoe gebeurde de sanering van de vervuilde Kouterwijk in de gemeente Sint-Amands op een behoorlijke wijze. Evenwel blijkt thans dat de uitgegraven aarde wordt vervangen door gewoon zand met daarbovenop een dun laagje teelaarde dat wordt afgedicht met een industriële grasmat. Heel wat van de betrokken inwoners zijn hierover niet te spreken.

Is het gebruik van zand in plaats van aarde een gevolg van een verschil in kostprijs ?

Over welk verschil spreken we dan ?

Als de reden voor het gebruik van zand niet financieel is, wat is dan wel de oorzaak voor het gebruik van zand ?

2. Een tweede aangelegenheid betreft de vergoedingen ten behoeve van de inwoners die ervoor opkeerden de omgeving van hun woning zelf heraan te leggen. De eerste vergoedingen zouden daartoe in juli worden uitgekeerd. Echter, voorzover mij bekend werd er nog steeds niets uitbetaald.

Kan de minister hiervoor een verklaring geven ?

Antwoord

1. Inzake de aanvulgrond

Na ontgraving van de verontreiniging, het nemen van de noodzakelijke bodemonsters en het al dan niet leggen van een signalisatiedoek, wordt de grond terug opgevuld met respectievelijk "ondergrond" en "teelaarde". De normen waaraan deze ondergrond dient te voldoen, zijn zeer streng, zowel wat betreft de analytische zuiverheid als de textuur van de grond.

Wat betreft de analytische zuiverheid wordt verwezen naar de bepalingen van het Vlarebo (*Vlaams Reglement op de Bodemsanering – red.*), waar bovenop door de OVAM nog bijkomende voorwaarden werden geformuleerd. Wat betreft de textuurnormen van de grond, baseert de OVAM zich op een aantal monsters die in de omgeving van de Kouterwijk werden genomen en waarvan de textuur werd bepaald. Hieruit volgt dat de natuurlijke ondergrond een zanderig karakter heeft.

De grond die wordt aangewend voor de aanvulling van de ondergrond heeft bijgevolg ook een zanderig karakter en is afkomstig van diverse plaatsen in Vlaanderen. Het is immers niet mogelijk om grondwerken te vinden waarbij een voldoende grote partij grond vrijkomt om de ganse wijk aan te vullen.

Bovenop deze ondergrond wordt steeds minimaal 30-35 cm teelaarde aangebracht, wat voldoende is om een "normale" tuin aan te leggen.

Uiteraard wordt aangeraden om indien beplanting wordt geplaatst met diepergaande wortels, die gemaakte put op te vullen met aangepast materiaal, doch dit is niet specifiek voor de Kouterwijk. Deze werkwijze past binnen de taakomschrijving van de OVAM, zijnde in hoofdorde de "bodemsanering" van de Kouterwijk.

Op basis van de algemene offerteaanvraag die door de OVAM werd gelanceerd met het oog op het aanleveren van grond naar de Kouterwijk, betaalt de OVAM minder voor de teelaarde dan voor de "ondergrond", doch opteert de OVAM ervoor om de huidige werkwijze te behouden, vermits:

- er nood is aan een goed doorlatende onderlaag. In de winter komt op een aantal plaatsen in de wijk het grondwaterpeil tot ca. 50 cm onder het maaiveld, wat leidt tot zeer natte gronden;
- deze grond goed te verdichten is, wat goede garanties biedt op vlak van stabiliteit naar de woningen en de kans op verzakkingen in de tuin of naar de resterende constructies minimaliseert.

Bovendien behoort het tot de opdracht van de aannemer die de grond aanvoert, om per partij aangeleverde teelaarde een bemestingsadvies te laten opmaken, en is dit advies ook beschikbaar voor de bewoners. De nodige bemesting is immers zowel afhankelijk van de aangevoerde grond als van de beplanting die men wenst te plaatsen. Evenwel dient te worden opgemerkt dat het interpreteren ervan enige deskundigheid vergt, maar dit geen probleem kan betekenen voor de leveranciers van deze planten of voortuinaannemers.

Met betrekking tot de grasmat kan nog worden gesteld dat deze goede en directe resultaten biedt. Het is de vaststelling van de OVAM dat het overgrote deel van de bewoners in de Kouterwijk waar de sanering reeds werd uitgevoerd, tevreden is over zowel de uitvoering als het resultaat van deze ambtshalve bodemsanering.

2. Met betrekking tot de vergoedingen

Zoals aangehaald, werd door de OVAM met elk gezin van de Kouterwijk een overeenkomst afgesloten, waarin onder meer werd bepaald op welke

wijze de bewoners de tegemoetkoming wensen te genieten waarin in het kader van dit proefproject is voorzien. Dit betreft respectievelijk de opties "heraanleg in opdracht van de OVAM" en "ontvangen van een tegemoetkoming".

De heraanleg in opdracht van de OVAM werd deels gerealiseerd, doch voor het plaatsen van de planten dient het plantseizoen te worden afgewacht.

Om boekhoudtechnische redenen heeft het uitkeren van de tegemoetkoming een tweetal weken vertraging opgelopen, doch werd deze medio augustus 2004 aan de betrokken bewoners, waar de sanering werd afgerond, reeds overgemaakt.

Vraag nr. 7 van 25 augustus 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorwegbrug lijn 54 – Aandrijving

Vorig jaar deelde toenmalig minister Stevaert mij mee dat de aandrijving van de spoorwegbrug van Willebroek op lijn 54 Mechelen-Sint-Niklaas zou worden vernieuwd, zodat de brugbewegingen kunnen worden versneld. Op deze manier zou het huidige oponthoud van de schepen op het Zeekanaal worden beperkt (schriftelijke vraag nr. 185 van 29 januari 2003 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 21 maart 2003, blz. 1757).

Kan de minister bevestigen dat die werken inmiddels werden uitgevoerd ?

Mocht dit niet het geval zijn, voor wanneer is de uitvoering dan gepland ?

Antwoord

Het betreft een samengevoegd project tussen de NMBS en Waterwegen en Zeekanaal NV.

De NMBS heeft de aanbestedingsprocedure afgerond en een gunningsvoorstel bezorgd aan Waterwegen en Zeekanaal NV.

Dit gunningsvoorstel is door Waterwegen en Zeekanaal NV goedgekeurd en doorgestuurd voor vastlegging van het aandeel ten laste van het Vlaams Gewest.

Op basis hiervan wordt de uitvoering voor volgend jaar gepland.

Vraag nr. 8
van 25 augustus 2004
van de heer JOS DE MEYER

Sigmaplan – Stand van zaken

Het Sigmaplan kwam tot stand naar aanleiding van de overstromingen van 3 januari 1976 en op 18 februari 1977 hechtte de toenmalige ministerraad zijn goedkeuring aan dit plan voor de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen stormvloed op de Noordzee. Het bestond uit drie luiken :

- het verhogen en verzwaren van de dijken langs de aan getijde onderworpen rivieren ;
- het aanleggen van gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG) ;
- het bouwen van een stormvloedkering ter hoogte van Oosterweel.

Op 19 juli 2002 neemt de Vlaamse Regering akte van het geactualiseerde Sigmaplan.

De bescherming van de bewoners langs de waterlopen en rivieren tegen overstromingen blijft een absolute prioriteit. De kans op overstromingen blijft toenemen. De tijwerking en het aantal stormtijden, die een peil +6,50 TAW (Technische Adviescommissie van de Waterkeringen) of hoger bereiken, zijn inmiddels gestadig aan het stijgen.

1. Wat is er de voorbije legislatuur gerealiseerd inzake de afwerking van het Sigmaplan ?

Welke delen van het oorspronkelijke Sigmaplan dienen nog uitgevoerd te worden ?

2. Wat plant de minister deze legislatuur inzake beveiliging van bewoners en goederen langs het Zeescheldebekken ?

Worden de dijken verder onderhouden en verstevigd ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Worden de rivieren verder uitgebaggerd ? Welke middelen worden hiervoor bestemd ?

3. Wordt het Sigmaplan verder bijgestuurd ?

Welke ingrepen zijn prioritair ?

Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Op welke wijze en met welke actoren wordt hierover overleg gepleegd ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik zijn ongeveer 80% van de verhogings- en verzwaringswerken van het Sigmaplan voor de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen stormvloed op de Noordzee uitgevoerd.

Op de resterende plaatsen zijn wel waterkeringen aanwezig, deze moeten echter nog op Sigmasterkte gebracht worden. Van de 13 in 1977 geplande gecontroleerde overstromingsgebieden zijn er reeds 12 in werking. De inrichting van het 13e en volgens het oorspronkelijk Sigmaplan laatste GOG, namelijk Kruibeke-Bazel-Rupelmonde langs de Zeeschelde, is momenteel in uitvoering.

Tijdens de voorbije legislatuur werden volgende waterkeringswerken in het kader van het Sigmaplan in uitvoering gebracht:

Zeeschelde RO	Melle	Dijkwerken tussen Heusdenbrug en monding Ringvaart
Zeeschelde LO	Destelbergen	Dijkwerken tussen Heusdenbrug en monding Ringvaart
Zeeschelde LO	Wetteren	Nieuwe waterkering t.h.v. de voetgangersbrug
Zeeschelde RO	Dendermonde	Dijkwerken tussen Paddebeek en Schoonaardebrug
Zeeschelde RO	Baasrode	Waterkering tussen kade (Driehuizen) en de kerk
Zeeschelde LO	Hamme-Moerzeke	Dijkwerken langs de Blankaart en de Gespoelde Put
Zeeschelde LO	Kruikebeke	Ringdijk GOG Kruikebeke-Bazel-Rupelmonde
Zeeschelde L.O.	Hamme	Inrichting GOG Lippenbroek
Zeeschelde LO	Kallo	Afgraven Ketenissepolder t.b.v. GOG KBR
Zeeschelde LO	Beveren (Kallo)	Waterkering langs Fort Saint-Marie

Het derde onderdeel, de bouw van een stormvloedkering nabij Oosterweel, is niet uitgevoerd.

In 1982 werd door de KU Leuven (*Katholieke Universiteit Leuven – red.*) een multi- en interdisciplinaire evaluatiestudie betreffende de stormvloedkering nabij Oosterweel afgerond. Deze studie wees uit dat de voordelen van een stormvloedkering niet opwegen tegen de kosten ervan. Op grond van deze multi- en interdisciplinaire evaluatiestudie betreffende de stormvloedkering nabij Oosterweel, besloot de toenmalige minister van Openbare Werken in 1985 om de bouw van de stormvloedkering voor onbepaalde tijd uit te stellen.

2. De resterende 20% van de verhogings- en verzwaringswerken van het Sigmaplan worden samen met de afwerking van het GOG Kruikebeke-Bazel-Rupelmonde verder gerealiseerd. Ondertussen wordt het Sigmaplan van 1977 geactualiseerd op basis van een maatschappelijke kosten-batenanalyse en een milieueffectenrapportage.

Aangezien de procedure van de actualisatie (o.m. een openbaar onderzoek) van het Sigmaplan momenteel nog loopt, kan ik op dit moment niet medelen welke andere werkzaamheden deze legislatuur nog zullen opgestart worden. Uiteraard worden de bestaande dijken verder onderhouden en waar de Sigmanorm nog niet bereikt is, worden deze verder verstevigd. Op dit moment bedraagt het jaarlijks budget voor de verdere afwerking van het Sigmaplan circa 20 miljoen euro.

Baggerwerken behoren niet tot de bouwstenen van het Sigmaplan, maar dit wil niet zeggen dat

er geen gebeuren. Baggerwerken gebeuren voornamelijk in het kader van de scheepvaart (op diepte houden van de vaargeul, wegnemen van drempels,...) en heel specifiek wat de Durme betreft ten behoeve van de afwatering van het achterland. Op dit moment bedraagt het jaarlijks budget voor de baggerwerken circa tweehonderdduizend euro.

3. Ondertussen wordt het Sigmaplan van 1977 geactualiseerd. Deze actualisatie steunt op de resolutie van het Vlaams Parlement van 15/05/2001 aangaande de Langetermijnvisie Schelde-estuarium. Conform deze resolutie:

- dienen gedifferentieerde veiligheidsniveaus tegen overstromingen, substantieel hoger dan de huidige, gerealiseerd te worden;
- dient veiligheid tegen overstromingen zoveel mogelijk geconcretiseerd te worden met toepassing van de principes "ruimte voor de rivier" en "integraal waterbeheer". Prioritair moeten hiertoe de mogelijkheden voor de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden maximaal benut worden.

Eind dit jaar zal ik de Vlaamse Regering een voorstel van beslissing voorleggen over de bijsturing van dit Sigmaplan. Op hetzelfde ogenblik zullen de meest prioritaire projecten gedefinieerd worden en kan er een uitspraak volgen over de budgettaire impact.

De aansturing van de actualisatie van het Sigmaplan gebeurt via een door de Vlaamse Regering op 19/07/2002 ingestelde multidisciplinaire ambtelijke projectgroep. Deze is samengesteld uit vertegenwoordigers van de administratie

Waterwegen en Zeewezen (AWZ), administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), Instituut voor Natuurbehoud (IN), administratie Land- en Tuinbouw (ALT) en Projectdirectie Ontwikkelingsschets Schelde-estuarium (ProSes).

Via het Overleg Adviserende Partijen (OAP), dat opgericht werd in het kader van de opmaak van de Ontwikkelingsschets 2010, zijn vertegenwoordigers van havenbesturen, waterschappen, lokale en regionale overheden, natuurbeschermingsorganisaties, milieuorganisaties en landbouworganisaties betrokken geweest.

Om een maatschappelijk draagvlak te creëren, is het ook noodzakelijk om op gepaste tijdstippen te communiceren met bijvoorbeeld de lokale besturen en de bevolking. Zo werden in september 2003 i.s.m. met de betrokken gemeenten informatieavonden georganiseerd voor alle geïnteresseerden op zeventien locaties in het Zeescheldebekken. Op deze informatieavonden werd uitgelegd wat het Sigmaplan is, waarom het geactualiseerd dient te worden en hoe deze actualisatie gebeurt. Er werd specifiek ingezoomd op de procedure die gevolgd wordt bij de opmaak van het plan-MER.

Na volledigheidverklaring door de cel MER op 10/10/2003 werd het kennisgevingsdossier van het plan-MER ter inzage gelegd bij de betrokken gemeenten, provincies en administraties. Op basis van alle reacties heeft de cel MER op 26/01/2004 de richtlijnen bekend gemaakt. De richtlijnen zijn bedoeld om richting te geven aan de inhoud van het op te stellen plan-MER. Het plan-MER moet voldoen aan deze richtlijnen. Tussen 15/09/2004 en 15/10/2004 wordt de niet-technische samenvatting van het plan-MER samen met de maatschappelijke kosten-batenanalyse, in het kader van de besluitvorming omtrent de Ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium, opnieuw ter inzage gelegd bij gemeenten, provincies en administraties.

Ook naar de Europese Commissie toe is communicatie noodzakelijk. Het Zeescheldebekken is namelijk voor een groot deel opgenomen binnen het Europees ecologisch netwerk Natura

2000, bestaande uit Habitat- en Vogelrichtlijngebieden. Een eerste aanmelding werd door de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie ingediend op 25/03/2004 bij het directoraat-generaal Milieu van de Europese Commissie. In deze eerste aanmelding wordt het stappenplan toegelicht om tot het geactualiseerd Sigmaplan te komen, inclusief op welke manier in die verschillende stappen rekening wordt gehouden met Natura 2000. Het directoraat-generaal Milieu van de Europese Commissie reageerde uiterst positief op deze eerste aanmelding.

Vraag nr. 21
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Elektriciteitsprijzen – Exactheid VREG-gegevens

Tijdens het actualiteitsdebat dat in februari heeft plaatsgehad in het Vlaams Parlement, verkondigde de toenmalige minister bevoegd voor Energie, de heer Gilbert Bossuyt, dat de elektriciteitsprijzen voor gezinnen niet waren toegenomen. Hij baseerde zich daarvoor op recente gegevens uitgaande van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG).

Pas blijkt uit een onderzoek dat werd uitgevoerd in opdracht van Test-Aankoop dat de gemiddelde elektriciteitsprijzen wel degelijk verhoogd zijn.

Moet daaruit worden afgeleid dat de gegevens waarover de VREG beschikt niet correct zijn ?

Hoe komt dat dan en welke maatregelen worden er getroffen om dergelijke vergissingen in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

De VREG heeft al verschillende studies verricht naar de prijseffecten van de energieliberalisering voor kleine elektriciteitsafnemers. De VREG volgt de ontwikkeling van de Vlaamse elektriciteits- en aardgasmarkt immers op de voet. De huishoudelijke afnemers (in feite alle laagspanningsafnemers en kleine aardgasafnemers) kunnen op de VREG-website terecht voor een vergelijking van de prijzen en enkele andere belangrijke leveringsvoor-

waarden van de energieleveranciers. Op basis van de prijsgegevens die de VREG in het kader van deze vergelijking ontvangt van de leveranciers, maakt ze ook periodiek een rapport dat de evolutie van de prijzen voor huishoudelijke energieafnemers analyseert.

Dit was het geval voor de prijssituatie in september 2003 (RAPP-2003-6), op 1 januari 2004 (RAPP-2004-2), in mei 2004 (RAPP-2004-6) en op 1 juli 2004 (RAPP-2004-9). Deze studies hanteren een consistente methodologie en leveren dus onderling vergelijkbare gegevens op, hoewel in diverse rapporten specifieke accenten gelegd werden, inspelend op de gegeven situatie.

De aangehaalde cijfers tijdens het energiedebat waren cijfers tot januari 2004, ze waren dus zeer recent. De elektriciteitsprijzen zijn echter geen vast gegeven, ze worden beïnvloed door vele factoren, waaronder de evolutie van de brandstofprijzen op de internationale markten, de beleidsbeslissingen die genomen worden met gevolgen op de kosten en dus de tarieven, commerciële politiek van leveranciers,...

De situatie verandert hierdoor van maand tot maand. De algemene conclusie getrokken op basis van de situatie in februari blijft wel nog steeds geldig tot op heden. Namelijk dat de consumenten die gekozen hebben - dus afgestapt zijn van de formule "standaardleverancier" - een duidelijk voordeel deden, ook t.o.v. de prijs die vóór de vrijmaking betaald werd.

De VREG publiceerde in juli, dus vóór Test Aankoop, een rapport dat met de VREG Nieuwsbrief verzonden werd, op de VREG-website gepubliceerd werd en in de pers werd weergegeven, met conclusies die eind augustus enkel door Test Aankoop konden werden bevestigd. Het verschil is niet zozeer de verschillen in methodologie, die slechts aanleiding geven tot kleine afwijkingen in de jaarlijkse kostprijzen, maar vooral de nadruk van de conclusies. Terwijl in de persberichtgeving n.a.v. de Test Aankoop-studie vooral negatieve conclusies getrokken werden, legde de VREG de nadruk op positieve elementen.

De conclusies van dit VREG-rapport waren:

- in vergelijking met de Waalse – dus de niet-liberaliseerde markt – is de prijs in Vlaanderen gemiddeld lager, ook voor afnemers van de standaardleveranciers;

- nieuwe leveranciers zitten gemiddeld lager dan de gevestigde waarden, omdat dit noodzakelijk is voor het aantrekken van klanten;
- de prijzen die aangerekend worden door de standaardleveranciers zijn meegestegen met de prijs in de gebonden markt, onder invloed van vooral de gestegen energieprijzen op de internationale markten;
- de consumenten die gekozen hebben – en dus afgestapt zijn van de formule "standaardleverancier" – hebben een duidelijk voordeel gedaan t.o.v. de passieve afnemers;
- het keuzegedrag van de verbruikers laat zien dat veel verbruikers aarzelen om op zoek te gaan naar een leverancier en weinig moeite doen, waardoor zij kansen laten liggen voor een lagere elektriciteitsfactuur. Ook de resultaten van de enquête (RAPP-2004-4) die de VREG begin 2004 liet uitvoeren bij de huishoudelijke afnemers, bevestigen dit beeld;
- in vergelijking met de prijs van de gebonden markt op 1 juli 2003 is het na één jaar liberalisering mogelijk om een lagere factuur te betalen, en dit ondanks de gestegen grondstofprijzen, heffingen,... Maar de consument moet er wel iets voor doen!

Ook in de studie van Test Aankoop (alle verwijzingen zijn naar het septembernummer TAMagazine) vindt men deze conclusies terug.

- De titel "Word wakker, slapende klant!" geeft dezelfde boodschap als de VREG: wie kiest, kan winnen, wie passief is ("blijft slapen"), doet nadeel.
- Pagina 9: "Een contract sluiten bij een 'alternatieve' elektriciteits- of gasleverancier heeft wel degelijk zin. De standaardleverancier is immers doorgaans duurder."
- De conclusie dat elektriciteit 14,5% duurder werd t.o.v. 2003 is gebaseerd op de berekening van één bepaalde gezinssituatie in één bepaald netgebied en gaat uit van het standaardtarief. Ondertussen heeft echter al meer dan 40% van de afnemers een contract onderschreven met een leverancier en betaalt dus geen standaardtarief meer.

- Test Aankoop berekende (met een beperkt aantal scenario's en zonder rekening te houden met kortingen voor domiciliëring) een gemiddeld voordeel van de goedkoopste leverancier t.o.v. de standaardleverancier van 70 € per jaar, met een spreiding van 38 tot 117 € over de verschillende netgebieden (pagina 12). De VREG-studie kwam op basis van de 6 internationaal aanvaarde typescenario's en met volledige all-in jaarlijkse kostprijzen, d.w.z. inclusief het correcte meterhuurbedrag (dit in tegenstelling tot TA), tot een spreiding van 50 tot 105 €.
- Er staan ook een aantal fouten in het artikel, zoals de bewering dat de VREG via een speciale taks gefinancierd wordt (pagina 11).

Er kan dus enkel geconcludeerd worden dat de conclusies van de VREG volledig bevestigd worden door Test-Aankoop!

De VREG heeft ook gewaarschuwd, zowel tijdens de voorstelling van dit rapport in juli 2004 als eerder bij de presentatie van het Jaarverslag in juni 2004, om aandacht te hebben voor het teveel aan heffingen en kosten veroorzakende maatregelen. Ook Test-Aankoop kon dit slechts bevestigen op haar persconferentie eind augustus 2004.

Conclusie: zoveel mogelijk Vlaamse energieafnemers moeten zich informeren over het voordeel dat ze kunnen doen door actief een contract met een elektriciteits- en/of aardgasleverancier te tekenen. Ze kunnen zich gemakkelijk informeren en de vergelijking van het aanbod van de leverancier maken via de VREG-website, waar een zo eenvoudig mogelijk en volledig vergelijkbaar gemaakt overzicht van het aanbod van alle (op particulieren) gerichte leveranciers te vinden is. Zie www.vreg.be, <Particulieren>, <Vergelijking leveranciers>. Mensen die niet over een toegang tot internet beschikken, kunnen telefonisch de nodige gegevens aan de VREG bezorgen. De VREG stuurt dan per fax of post het resultaat van de vergelijking door.

Vraag nr. 25
van 10 september 2004
van de heer ELOI GLORIEUX

Groenestroomdividenden – Afvalintercommunales

Als gevolg van de vrijmaking van de energiemarkt derven de Vlaamse gemeenten een deel van hun inkomsten uit de levering van elektriciteit. Naast de energie-intercommunales zijn er echter ook afval-intercommunales.

Het Vlaams Parlement stemde vorige lente in met de erkenning van afvalverbrandingsovens als groene energiebron. De Vlaamse Regulering instantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) erkende in augustus 2004 onder andere de restafvalverbrandingsinstallatie Isvag in Wilrijk om in aanmerking te komen voor groenestroomcertificaten.

Hoeveel bedragen de te verwachten meerinkomsten voor de Vlaamse intercommunales als gevolg van de groenestroomcertificaten die ze zullen verwerven via de elektriciteit die door hun restafvalverbrandingsinstallatie wordt opgewekt?

Antwoord

Op 5 maart 2004 keurde de Vlaamse Regering een nieuw besluit inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen definitief goed. Het besluit laat toe dat groenestroomcertificaten aan afvalverbrandingsinstallaties worden verleend voor het aandeel organisch-biologisch afval in de te verbranden restfractie. De verwerkingsinstallatie moet aan de voorwaarde voldoen om door energierecuperatie een primaire energiebesparing te realiseren van 35% van de energie-inhoud van de afvalstoffen.

Er zijn in Vlaanderen 11 afvalverbrandingsinstallaties in werking waarvan 7 installaties in 2004 elektriciteit produceren. De installatie van Ivago plant eind 2004 de bouw van een energierecuperatie-eenheid die vanaf 2005 eveneens elektriciteit zal opwekken. Met uitzondering van één installatie, namelijk de installatie van Indaver, vallen de installaties onder het beheer van een intercommunale.

In 2002 werd door de afvalverbrandingsinstallaties van de intercommunales 182 GWh elektriciteit geproduceerd. Door VITO wordt er ingeschat dat de productie van deze installaties tegen 2010 zou toenemen tot 298 GWh. Dit is hoofdzakelijk te danken aan de bijkomende energierecuperatie-eenheden van IVM en Ivago en ook aan de verwachte toename van de energie-inhoud van het afval.

(GWh: gigawattuur; VITO: Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek; IVM: Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland; Ivago: Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken – red.)

De energie-inhoud van het organisch-biologisch deel van restafval is door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) vastgelegd op 41,08%. Dit betekent dat in 2002 door de installaties van de intercommunes 75 GWh groene stroom is geproduceerd. De productie zou tegen 2010 toenemen tot 122 GWh. Tegen een gemiddelde prijs van 107,9 € per certificaat, zoals op 17 september 2004 gepubliceerd op de website van de VREG, betekent dit een jaarlijkse opbrengst van 13.163.800 € (122.000 x 107,9 €).

Aangezien alle installaties in 2005 operationeel zullen zijn, wordt er ingeschat dat de marktwaarde van de uitgereikte certificaten vanaf 2005 jaarlijks 13.163.800 € bedraagt. In 2004 zullen er minder certificaten aan deze installaties worden uitgereikt omdat twee energierecuperatiesystemen nog niet volledig operationeel zijn en doordat de eerste groenestroomcertificaten voor afvalverbranding pas in juli 2004 werden toegekend. Er wordt verwacht dat voor 37 GWh aan certificaten zal worden uitgereikt aan de installaties van de intercommunes. De uitgereikte certificaten zouden een marktwaarde hebben van 3.992.300 € (37.000 x 107,9 €).

Vraag nr. 28
van 10 september 2004
van de heer ELOI GLORIEUX

Groene stroom – 6 %-doelstelling

In juni 2004 werd de studie "Renewable Energy Evolution in Belgium 1974-2025" gepubliceerd. Deze studie kwam er in opdracht van het Federaal Wetenschapsbeleid.

Volgens de onderzoekers zal België met de huidige geplande beleidsmaatregelen en de bestaande steunmechanismen de door de Europese Commissie opgelegde doelstelling om tegen 2010 6 % van onze elektriciteit door middel van hernieuwbare energiebronnen op te wekken, niet halen. Deze doelstelling is, op die van Luxemburg na, nochtans de meest bescheiden van alle lidstaten.

1. Blijft de minister ervan overtuigd dat de bestaande steunmechanismen om groene energiebronnen in Vlaanderen in te voeren, volstaan om tegen 2010 de Europese doelstelling te halen ?
2. Welk groeipad zal ons naar de 6 % brengen ?
3. Welke boete kan de Europese Commissie opleggen indien we tegen 2010 de opgelegde doelstelling niet realiseren ?

Antwoord

1. De studie "Renewable Energy Evolution in Belgium 1974-2025" betreft een analyse van de evolutie en het potentieel van hernieuwbare energiebronnen in België. De vermelde studie bekijkt twee scenario's: een (BAU) business as usual- scenario en een proactief (Proa) scenario. Volgens het BAU-scenario bereikt België de 6% groenestroomdoelstelling in 2013, volgens het Proa-scenario in 2011.

Het is echter niet zonder meer mogelijk deze cijfers toe te passen op Vlaanderen, aangezien de ontwikkeling van de groenestroomproductie in België en Vlaanderen niet noodzakelijk samenvalt.

Het Belgische Proa-scenario verschilt voornamelijk van het BAU-scenario door een sterkere ontwikkeling van offshore windenergie en biomassatoepassingen. Wat offshore windenergie betreft, zien we dat België het Proa-scenario volgt door een specifieke zeezone voor offshore windenergie te reserveren. Op het vlak van biomassatoepassingen volgt Vlaanderen het Proa-scenario, dat zich voornamelijk karakteriseert door een sterke ondersteuning van (biomassa)warmtekrachtkoppeling en een sterke toename van de coverbranding van biomassa.

2. Een meer gedetailleerde analyse van de potentiële specifiek voor Vlaanderen is in voorbereiding. Prognoses geven aan dat tegen 2010 de 6%-doelstelling voor ongeveer de helft kan gerealiseerd worden door biomassa en voor ongeveer de helft door windenergie.

Voor biomassa is deze groei hoofdzakelijk gebaseerd op geplande projecten voor de uitbrei-

ding van de coverbrandingscapaciteit in bestaande elektriciteitscentrales van kolen met houtafval, houtstof, olijpulp en slib, de toename van de energierecuperatie in huisvuilverbrandingsinstallaties en de benutting van gebruikte plantaardige oliën. Deze projecten zijn bekend en hun ingebruikname is voor de meeste projecten gepland voor 2006-2007 (Eindrapport Groene Warmte, studie in opdracht van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie door VITO).

Voor windenergie is voor het bepalen van de verwachte groei tegen 2010 eveneens uitgegaan van een bottom-up benadering, met andere woorden de bekende projecten en projectvoorstellen vormen de basis voor de analyse. Enkel projecten met een reële kans op het verkrijgen van de nodige vergunningen zijn opgenomen. De timing van de projecten is ingeschat op basis van de projectfase en op basis van de verschillende knelpunten die nog rijzen. Voor windenergie is een bijna lineaire groei tot 2010 te verwachten.

Ongeveer 60% van de windenergieproductie op land kan gerealiseerd worden in havengebieden en grootschalige industriegebieden in reeds lopende projecten.

Ongeveer 30% van de windenergieproductie op land kan gerealiseerd worden op locaties die reeds in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor windturbines zijn opgenomen voor de periode 2004-2005, of in bijkomende RUP's die voor de daaropvolgende jaren kunnen opgesteld worden.

Bijkomende projecten kunnen nog gerealiseerd worden in industriegebieden en gebieden van openbaar nut, bij voorkeur langs grootschalige infrastructuur zoals autosnelwegen.

3. De doelstelling volgens de Europese richtlijn ter bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen bedraagt voor België 6% tegen 2010, en werd gebaseerd op een analyse van het potentieel van de verschillende lidstaten.

De doelstellingen opgenomen in de richtlijn betreffen indicatieve doelstellingen per lidstaat, en zijn niet gekoppeld aan boetes. Wel evalueert

de Commissie regelmatig de vooruitgang om af te wegen of een geharmoniseerde Europese steunregeling voor de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen aangewezen is.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN
EN INBURGERING

Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Benoemingen Franstalig LO Linkebeek – Taalwetgeving

Enige tijd geleden bleek de gouverneur van Vlaams-Brabant te laat te zijn met de schorsing van de benoeming van een onderwijzeres aan de Franstalige gemeenteschool in Linkebeek, die niet beantwoordde aan de vereisten van de taalwetgeving.

Welke maatregel neemt de minister om ervoor te zorgen dat in de toekomst dergelijke onwettelijke benoemingen niet meer kunnen gebeuren ?

Antwoord

Overeenkomstig het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, zijn benoemingsbesluiten niet verplicht op te sturen naar de toezichthoudende overheid. Deze beslissingen vallen onder artikel 28 van dit decreet, d.w.z. dat binnen twintig dagen ingaande na het treffen ervan een lijst met een beknopte omschrijving naar de provinciegouverneur verstuurd wordt. De provinciegouverneur kan deze beslissingen vervolgens opvragen gedurende een termijn van dertig dagen.

In het geval waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag verwijst, de benoeming door de gemeenteraad van Linkebeek van 26 januari 2004 van een onderwijzeres die niet beschikt over het wettelijk vereist getuigschrift van kennis van het Nederlands, had de gouverneur geen

klacht ontvangen over dit raadsbesluit. Vandaar dat de gouverneur dit lijstbesluit ook niet opgevraagd heeft binnen de termijn van dertig dagen en het raadsbesluit bijgevolg uitvoerbaar werd (artikel 32 van het toezichtsdecreet).

Om te vermijden dat een dergelijke situatie zich nog zou voordoen, heb ik schriftelijk opdracht gegeven aan de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant om voortaan systematisch alle benoemingsbesluiten in het Franstalig lager onderwijs in de Vlaamse Randgemeenten op te vragen, te controleren op hun wettelijkheid en, zo nodig, te schorsen in hun uitvoering.

Vraag nr. 2
van 11 augustus 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

OCMW Affligem – Gemengde VZW

De laatste tijd komt het meer en meer voor dat lokale besturen het niet meer zien zitten om een aantal voorzieningen in eigen beheer op zich te nemen. Een illustratie daarvan is onder meer de overdracht van rusthuizen en/of diensten voor gezins- en bejaardenhulp aan private partners.

Naar aanleiding van deze problematiek werd er reeds een vraag om uitleg gesteld in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid door mevrouw Sonja Becq op 28 januari 2003 (Handelingen Commissievergadering nr. 112 van 28 januari 2003, blz. 1-4).

Toen stelde de voorganger van de minister, de heer Paul Van Grembergen, duidelijk in zijn antwoord dat het op basis van artikel 60, § 6, van de OCMW-wet onmogelijk is om een bestaande dienstverlening over te dragen aan een privé-partner.

Op 8 juni 2004 keurde de gemeenteraad van Affligem de oprichting goed van een gemengde VZW waarin het OCMW en de VZW De Toekomst elk voor de helft participeren. De gouverneur heeft deze beslissing geschorst, omdat een bestaande OCMW-dienstverlening niet kan worden overgeheveld naar een VZW. Eerdere brieven van de gewezen Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden Paul Van Grembergen aan het OCMW en het gemeentebestuur van Affligem bevestigen dit.

1. De gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant stelt dat er geen enkele juridische basis voorhanden is om het bestaande rusthuis "Van Lierde" onder te brengen in een VZW.

Wat is de beleidsvisie van de minister terzake ?

2. Zet de minister het gevoerde beleid van zijn voorganger betreffende dit dossier voort ?

Antwoord

Op 7 juli 2004 heeft de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant inderdaad de uitvoering van de beslissing van de gemeenteraad van 8 juni 2004 van Affligem houdende de goedkeuring van de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn d.d. 1 april 2004 houdende oprichting en vaststelling van de statuten van de VZW "Rustoord Van Lierde" geschorst.

Mijn ambtsvoorganger heeft vervolgens bij besluit van 15 juli 2004 besloten dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Affligem niet werd gemachtigd om, bij wijze van oprichting, lid te worden van de VZW "Rustoord Van Lierde", vereniging overeenkomstig hoofdstuk XII ter van de organieke wet van 8 juli 1976.

De motivering van dit weigeringsbesluit sloot nauw aan bij de motivering van het schorsingsbesluit van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en bevestigde derhalve nogmaals de continuïteit van de door de Vlaamse Regering aangenomen visie inzake de voorliggende problematiek.

Deze visie werd ontwikkeld in een gelijkaardig dossier van de gemeente Wingene. Zowel de Raad van State als de burgerlijke rechter werden gevat om in dit dossier een uitspraak te doen. In geen geval werd de visie van mijn rechtsvoorganger door deze rechtbanken tegengesproken. Volledigheidshalve dien ik er wel aan toe te voegen dat momenteel een procedure werd aangespannen bij het Hof van Cassatie tegen een eerdere uitspraak van het hof van beroep van Gent.

Ik zie dan ook op dit ogenblik geen elementen waardoor de huidige Vlaamse Regering van het voorheen ingenomen standpunt zou moeten afwijken en zal aldus het door mijn voorganger gevoerde beleid consequent voortzetten.

Vraag nr. 3
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Speelpleinwerking Wemmel – Taalgebruik

In mijn schriftelijke vraag nr. 103 van 5 maart 2004 vestigde ik tijdens de voorbije legislatuur de aandacht van de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden op het feit dat er sprake was van het toezicht door Nederlandsonkundige personen, op de speelpleinwerking in de facilitetengemeente Wemmel (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 4 juni 2004, blz. 2421).

De toenmalige minister bevestigde dat, mocht dit het geval zijn, dit effectief een schending van de taalwetgeving zou inhouden. Hij deelde mij destijds mee dat hij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant had verzocht een onderzoek in te stellen en dat hij in voorkomend geval maatregelen zou nemen die eventueel noodzakelijk zouden zijn.

1. Kan de minister medelen of hij op de hoogte is van dit dossier en of de gouverneur van Vlaams-Brabant zijn onderzoek terzake reeds heeft afgesloten ?
2. Werden er eventueel maatregelen getroffen ?

Antwoord

In zijn voorlopig antwoord op vraag nr. 103 van 5 maart 2004 heeft mijn ambtsvoorganger meegedeeld dat het hem niet bekend was dat bij de speelpleinwerking in Wemmel toezicht zou gehouden worden door personen die geen Nederlands kennen. Hij oordeelde dat indien dit inderdaad het geval was, dit uiteraard een schending van de taalwetgeving zou zijn.

Mijn ambtsvoorganger vroeg inderdaad aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een onderzoek in te stellen.

Volgens de resultaten van dit onderzoek zou het hier gaan om buitenschoolse kinderopvang van de gemeenteschool die in 2004 verzorgd wordt door één Nederlandstalige jobstudent, een Franstalige begeleider voor de Franstalige kinderen en een Nederlandstalige begeleider voor de Nederlandstalige kinderen. Bij de opstelling van de uurroos-

ters wordt ervoor gezorgd dat op elk ogenblik van de dag en bij elke groep kinderen een Nederlandstalige begeleider aanwezig is. Nederlandstalige en Franstalige kinderen kunnen dus op ieder ogenblik van de dag terecht in hun moedertaal. Ieder jaar wordt geëvalueerd op basis van opmerkingen, waaronder de taalproblemen, en wordt gezocht naar oplossingen om de opvang in de toekomst nog beter te organiseren. De kinderen hebben de mogelijkheid om in de namiddag, door middel van busvervoer van de gemeente, deel te nemen aan de Nederlandstalige speelpleinwerking in de namiddag. Het zal wellicht in deze omstandigheden zijn dat op het speelplein een Franstalige groep met een Franstalige monitrice opgemerkt werd.

Het personeel dat zorgt voor deze dienstverlening is niet aangeworven in statutair verband (monitorsdiploma, chiro, scouts, PWA, OCMW, enz.) (*PWA: plaatselijk werkgelegenheidsagentschap – red.*). Ik heb geen enkele aanwijzing dat de gemeente de taalwet bij deze aanstellingen niet zou gerespecteerd hebben.

Ik hoop dat hiermee het incident, dat blijkbaar het gevolg is van een ongelukkige samenloop van omstandigheden, gesloten kan worden. Ik ga ervan uit dat de gemeente alleszins niet de bedoeling heeft gehad om de taalwetgeving niet te respecteren.

Vraag nr. 4
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Oproep kankeronderzoek Kraainem – Taalgebruik

Met mijn vraag nr. 105 van 5 maart 2004 vestigde ik tijdens de voorbije legislatuur de aandacht van de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden op het feit dat de gemeente Kraainem een tweetalige oproep verstuurde met betrekking tot het kankeronderzoek waarvoor de provincie Vlaams-Brabant eerder al een Nederlandstalige uitnodiging had verzonden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 4 juni 2004, blz. 2423).

De minister kondigde in zijn antwoord aan dat hij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant zou vragen een onderzoek in te stellen en dat hij na ontvangst van de resultaten ervan zich zou beraden over het eventueel nemen van maatregelen.

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier ?
2. Kreeg hij reeds uitsluitsel van de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant met betrekking tot diens onderzoek ?
3. Werden er eventueel maatregelen getroffen ?

Antwoord

In antwoord op schriftelijke parlementaire vraag nr. 105 van 5 maart 2004 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waarbij hij de aandacht vestigde van mijn ambtsvoorganger op het feit dat de gemeente Kraainem een tweetalige oproep verstuurde met betrekking tot een kankeronderzoek waarvoor de provincie Vlaams-Brabant eerder al een Nederlandstalige uitnodiging had verzonden, antwoordde toenmalig minister Paul Van Grembergen inderdaad dat hij de gouverneur van Vlaams-Brabant met een onderzoek zou gelasten.

Dit gebeurde ook effectief bij brief van 16 maart 2004.

Tot op heden ontving ik de resultaten van het onderzoek van de gouverneur nog niet. Ik herinner hem dan ook aan het verzoek van mijn ambtsvoorganger en zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger van de resultaten ervan in kennis te stellen, zodra ik die heb ontvangen.

Vraag nr. 5
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest – Novarode-site

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 95 van 12 maart 2004 aangaande de site Novarode in de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode, bevestigde de minister dat Vlabinvest tevergeefs meerdere pogingen deed om de eigenaars te contacteren, met het oog op de realisatie van een gemengd sociaal huisvestingsproject (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 1 juni 2004, blz. 2366).

De minister deelde ook mee dat hij het initiatief tot een verkennende vergadering met de verschillende belanghebbende partijen had genomen. De deelnemers aan de vergadering zouden daarop onderzoeken welke de mogelijkheden zijn om op die site een gemengd sociaal huisvestingsproject te realiseren.

Thans verneem ik dat de eigenaar Catala, die Novarode elf jaar geleden overnam, op dit ogenblik met de toestemming van het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode de gebouwen sloopt.

Naar aanleiding daarvan zou ik graag vernemen of de eerder genoemde vergadering al tot concrete besluiten of beslissingen heeft geleid.

Antwoord

Zoals eerder geantwoord op schriftelijke vraag nummer 95 van 12 maart 2004 aangaande de site Novarode in Sint-Genesius-Rode, deel ik mee dat Vlabinvest tot op heden vruchteloos pogingen heeft ondernomen om met de eigenaars van gedachten te wisselen inzake de geplande werken, die zij al dan niet zelf zullen realiseren.

Tijdens de verkennende vergadering die op mijn kabinet heeft plaatsgevonden op 8 maart 2004 hebben de verschillende Vlaamse administraties en belanghebbende partijen elkaar wederzijds geïnformeerd en afgesproken elkaar te verwittigen zodra zich evoluties in het dossier aandienen.

Tot op heden is niet zeker of de eigenaar van de site een verkoopsovereenkomst heeft gesloten met een vastgoedpromotor. Tevens kan niet worden gezegd of de eigenaar zelf de site zal ontwikkelen of in samenwerking met een vastgoedpromotor.

De eigenaar heeft wel een sloopvergunning verkregen, afgeleverd door de gemeente Sint-Genesius-Rode op 7 juni 2001, om alle gebouwen op de site te slopen uitgezonderd het centraal hoofdgebouw en de aanpalende fabrieksgebouwen, waaronder de oude papierfabriek. Niettegenstaande de sloopvergunning duidelijk aanduidde welke gebouwen er mochten worden gesloopt, heeft de eigenaar alle gebouwen, inclusief de fabrieksgebouwen met de

oude papierfabriek en een groot deel van het centraal hoofdgebouw, laten slopen.

Van deze overtreding werd een proces-verbaal opgesteld door de technisch medewerker van de dienst Grondgebiedszaken bij de gemeente Sint-Genesius-Rode op 5 juni 2003, waardoor alle werken werden stilgelegd.

De administratie van Monumenten en Landschappen heeft momenteel een dossier lopende om delen van de site te beschermen, zoals de aanpalende vijver, het centraal hoofdgebouw en de aanpalende fabrieksgebouwen met de oude papierfabriek.

Vraag nr. 6
van 25 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalgebruik Belgacom

Met mijn schriftelijke vraag nr. 117 van 19 maart 2004 wees ik de vorige minister van Binnenlandse Aangelegenheden op het feit dat de antwoorddienst van Belgacom voor zone 02 bij voorrang systematisch het Frans hanteert, ook in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Belgacom beloofde de volgorde te wijzigen, wat impliceert dat de tweetaligheid in Halle-Vilvoorde zou worden gehandhaafd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 8 juni 2004, blz. 2510).

De minister zegde toe die aangelegenheid te laten onderzoeken door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. Indien er onregelmatigheden gebeuren, zou hij Belgacom wijzen op haar wettelijke verplichtingen.

1. Is de minister op de hoogte van deze aangelegenheid ?
2. Werd het aangekondigde onderzoek door de administratie verricht ?
3. Werden er demarches ten aanzien van Belgacom gedaan ?

Antwoord

Mijn ambtsvoorganger heeft inderdaad in antwoord op schriftelijke parlementaire vraag nr. 117 van 19 maart 2004 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangekondigd dat hij met betrekking tot de aangekaarte problematiek de administratie Binnenlandse Aangelegenheden zou vragen om te onderzoeken of er in het arrondissement Halle-Vilvoorde onregelmatigheden zouden gebeuren op het vlak van de taalwetgeving bij de antwoorddienst van Belgacom.

De administratie die met dit onderzoek werd belast, kwam terecht tot de bevinding dat de materie een federale bevoegdheid is die ressorteert onder de federale minister van Begroting en Overheidsbedrijven en vice-eerste minister Johan Vande Lanotte.

Ik heb dan ook mijn federale ambtsgenoot in kennis gesteld van de problematiek die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd aangehaald, met het verzoek de gepaste acties te ondernemen.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 1
van 19 augustus 2004
van de heer JAN PEUMANS

Verbindingsweg Tongeren – Stand van zaken

Zie:

Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

Vraag nr. 5

Van 19 augustus 2004

Van de heer Jan Peumans

Blz. 21

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE
EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Flanders Investment and Trade – Loketfunctie

In de loop van de maand juni publiceerde Export Vlaanderen een oproep aan geïnteresseerde partijen om zich kandidaat te stellen om de functie van eerste loket uit te oefenen voor het Vlaams Instituut voor het Internationaal Ondernemen (Flanders Investment and Trade).

Kan de vice-minister-president mededelen hoeveel kandidaturen er werden ingediend, hoeveel er daarvan in aanmerking werden genomen en zo mogelijk, welke ?

Antwoord

Middels een berichtgeving in de Exportbrief van 1 juni 2004, herhaald in de Exportbrief van 7 juni 2004, werd aan de potentiële kandidaten voor de loketfunctie verzocht een kandidaatstelling in te dienen tegen uiterlijk 18 juni 2004. Tegelijk werd bijkomende informatie rond het gegeven loketfunctie en de randvoorwaarden op de website van Export Vlaanderen ter beschikking gesteld.

Op deze oproep werd door vier organisaties binnen de gestelde termijn geantwoord, met name:

- VOKA, Vlaams Netwerk van Ondernemingen,
- Unizo, Unie van Zelfstandige Ondernemers,
- VCB, Vlaamse Confederatie Bouw,
- Febezo, Federatie Belgische Zelfstandige Ondernemers.

De kandidaturen werden aan de raad van bestuur van Export Vlaanderen voorgelegd.

Zodra de raad van bestuur de kandidaatstelling van de verschillende organisaties nader zal hebben bestudeerd, zullen zij opnieuw worden gecontacteerd.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
1	04.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Bekendmaking regeerakkoord – Decor	1
2	11.08.2004	J. Penris	Regeerakkoord – Financiële engagementen	1
3	19.08.2004	S. Sintobin	Ophaling en verwerking dierlijk afval – Tegemoetkoming	2
6	10.09.2004	C. Decaluwe	Overheidsopdrachten – GIM NV	3
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
1	04.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Flanders Investment and Trade – Loketfunctie.....	37
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
1	04.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Geweld tegen leerkrachten – Omvang en schadevergoeding	3
2	04.08.2004	R. Voorhamme	Leerlingen BuSO – Gratis abonnement De Lijn	4
3	11.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse Rand – Taalgebruik medische wachtdiensten	5
4	25.08.2004	K. Van Dijck	Internaten – Leerlingencijfers – Studietoelagen	6
5	25.08.2004	K. Van Dijck	Spijbelgedrag – Evolutie – Maatregelen	8
I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin				
5	04.08.2004	P. Ceysens	Mantelzorg – Controle	12
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening				
1	04.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	St.-Gummaruskkerk Lier – Restauratie	13
2	04.08.2004	J. Sauwens	Landschapsinventarisatie – Stand van zaken	14
B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel				
1	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Paleis voor Schone Kunsten – Taalgebruik	15
G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme				
1	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse ambtenaren – Opleiding onthaal anderstaligen	15
3	10.09.2004	C. Decaluwe	VRT-radionetten – Zendbereik	16
5	17.09.2004	W. Van Dijck	Gebouwen voormalig Lyceum Tienen – Onderhoud en bestemming	18

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

	1	04.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt N16-Hingenesteenweg Bornem – Wegmarkering</i>	18
	2	11.08.2004	J. Loones	<i>Ondergrondse leidingen – Inventaris</i>	19
	3	19.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pompstation Zielbeek Ruisbroek – Renovatiewerken</i>	20
△	4	19.08.2004	S. Sintobin	<i>Ophaling en verwerking dierlijk afval – Tegemoetkoming</i>	20
	5	19.08.2004	J. Peumans	<i>Verbindingsweg Tongeren – Stand van zaken</i>	21
	6	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kouterwijk St.-Amands – Sanering</i>	24
	7	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spoorwegbrug lijn 54 – Aandrijving</i>	25
	8	25.08.2004	J. De Meyer	<i>Sigmaplan – Stand van zaken</i>	26
	21	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Elektriciteitsprijzen – Exactheid VREG-gegevens</i>	28
	25	10.09.2004	E. Glorieux	<i>Groenestroomdividenden – Afvalintercommunales</i>	30
	28	10.09.2004	E. Glorieux	<i>Groene stroom – 6 %-doelstelling</i>	31

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

	1	04.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Benoemingen Franstalig LO Linkebeek – Taalwetgeving.....</i>	32
	2	11.08.2004	M. Demesmaeker	<i>OCMW Affligem – Gemengde VZW</i>	33
	3	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Speelpleinwerking Wemmel – Taalgebruik</i>	34
	4	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Oproep kankeronderzoek Kraainem – Taalgebruik</i>	34
	5	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Novarode-site</i>	35
	6	25.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalgebruik Belgacom</i>	36

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

	1	19.08.2004	J. Peumans	<i>Verbindingsweg Tongeren – Stand van zaken</i>	36
--	---	------------	-------------------	--	----

